

Çetin Erdolu:

"Örgütlü ortak mücadele yürütmeliyiz"

>> 8

Petrol-iş Kadın

"Hem evde, hem işte çalışan kadının dergisi"

>> 12

Sosyal Hizmet Uzmanları,

Sosyal Hizmet Merkezleri Yönetmeliği'ne karşı eylemdeydi

>> 4

Kamu grevde

43 kamu kurumunda 27 Şubat'ta hayat durdu

>> 5

Mart 2013
sayı 10

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Barış planı mı,

başkanlık pazarlığı mı?

ÖCALAN'LA SON GÖRÜŞMENİN İÇERİĞİNİ MİLLİYET AÇIKLIYOR

İMRAHALI ZABITLARI

BDP'li Pervin Buldan, Sırrı Süreyya Önder ve Altan Tan'ın ziyaretinde PKK'nın çekilme takviminden başkanlık sistemine kadar çok şey konuşuldu. **İşte satır satır o görüşme**

Çekilme parlamento kararıyla olacak. TBMM onaylayacak, hakikat komisyonu kurulacak, geri dönüş olacak. Bunları yapmazsa çekilme olmaz. Başarısız olursa 'Apo öldü' diktirsiniz. Ben yolumu BDP ve PKK'nın beni kullanmasına izin vermem.

Ne ev hapsi, ne de af bunlara gerek kalmayacak. Hepimiz özgür olacağız. Başarılı olursam, ne KCK tutuklusu kalır ne baskası. Bu olmazsa 50 bin kişiyle halk savaşı olacak. Yalnız herkes bilmeli ki, 'Ne eskisi gibi yaşayacağız, ne eskisi gibi savaşaacağız'.

Başbakanı buna inandıran ekip 'PKK'yi bitireceğiz' dedi. 10 bin kişiyi (KCK) içeri aldılar. Bu güç MIT'e de darbe planı. Devreye girip 'Bu darbe' dedim. Başbakan MIT'e darbe yapıncaya kadar kendisine geldiğini gördü, vatana ihanetten tutuklanacaktı.

Başkanlık sistemi düşünülebilir. Biz Tayyip Bey'in başkanlığını destekleriz. Biz AKP ile bu temelde bir başkanlık ittifakına girebiliriz. Yalnız Başkanlık ABD'deki gibi olmalı, devlet meclisi gibi bir senato. İkincisi, bir de halklar meclisi. Bu ABD'deki Temsilciler Meclisi gibi olabilir.

Vatandaşlık maddesini sana (Sırrı Süreyya Önder'e) yazdırıyorum. "Özgür iradesiyle Türkiye Cumhuriyeti'ne bağlılığını ifade eden her birey Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarıdır." Burada sadece Türkiye de olabilir. Devlete aittir, Türk ulusçuluğuna değil. >> Sayfa 24-25'te

Hiçbir gencimiz ölmesin. Eşitlik, özgürlük, barış istiyoruz. Ama nasıl?

Silahların susması ve ateşkes koşullarının sağlanması gerçekten yakıcı bir sorun. Hiçbir gencimiz ölmesin. Bütün ilerici toplumsal kesimlerin beklentileri bu yönde. Ne var ki,

ABD planları doğrultusunda ülkeyi ve bölgeyi yıllardır ateşe atan, halkın işine aşına ekmeğine göz dikip özgürlüğü ayaklar altına alanlardan barış ortağı olur mu? Kalıcı ve

onurlu bir barış için Türkiye işçi ve emekçileriyle, sosyalist ve devrimci, demokrat güçlerle birlikte demokratik siyasal alanda kitlesel mücadelenin tırmandırılması gerektiği açık.

>> 3

İş cinayetlerini durdurmak için

İş cinayetlerine son vermek için taşeronlaşma, güvencesiz çalışma yasaklanmalıdır. İş Sağlığı ve Güvenliği yasası değil, İşçi Sağlığı ve Güvenliği yasası getirilmeli, işçilerin sağlığı ve güvenliğini temel alan bir yasa hazırlanmalıdır. Sendikal örgütlenmelerin önündeki engeller kaldırılmalı, sendikal örgütlenmeler nedeniyle işten atmalar yasaklanmalıdır.

>> 5

Suriye'ye saldırılar sürüyor

Suriye'ye saldırılar devam ediyor. Emperyalistler, Ortadoğu'daki Suriye halklarına düşmanlık yapan Suudi Arabistan krallığı ve Katar emirliğinin mali desteğini alıyor. Bir diğer işbirlikçi AKP hükümeti de gerici çeteleri kendi sınırlarında besliyor, silahlandırarak Suriye'ye sokuyor.

>> 7

> ISSN 1301-9031

fatma şenden

Bakım Sigortası ve Çocuk Parası - Dışı seni içi beni yakar

>> 13

ali uğur

Kamunun parası nereye harcanıyor?

>> 4

hülya kortun

Pusulayı kaybetmemek

>> 3

Tutanaklar ne diyor?

Milliyet gazetesi 28 Şubat 2013 tarihli sayısında Namık Durukan'ın "İşte İmralı'daki görüşmenin tutanakları" başlıklı haberini yayınladı. Abdullah Öcalan ile BDP heyetinin 23 Şubat'ta İmralı adasında MİT yetkilisinin gözetiminde yaptığı görüşmenin tutanakları, AKP'nin "çözüm süreci" adını verdiği yeni girişim çerçevesinde Abdullah Öcalan'ın

duruş, görüş ve düşüncelerini ortaya koyuyor.

İki ay boyunca AKP'den, Türkiye'de Kürt ulusal hareketine yönelik yeni bir açılım başlattığını, Öcalan'la silahları gömecek bir çözüm süreci için anlaştığını dinledik. Açıklamalara bakılırsa, barışın eli kulağında, PKK tek yanlı silah bırakarak ülke sınırları dışına çıkacak, anala-

rın gözyaşı dinecek, savaş sona erecekti. Oysa Öcalan'la BDP heyetinin görüşme tutanaklarında ortada Kürt meselesinde onurlu barışı sağlayacak bir plan olduğuna dair herhangi bir belirti yok. AKP'nin iktidarını pekiştirerek sürdürmek için manevra yaptığını, muhalefeti bölmek ve zaman kazanmak istediğine, bu amaçla dayatmada bulunduğu ilişkin ipuçları ise çok sayıda.

Tutanağın dili

Tutanakta Öcalan'ın AKP'nin hoşuna gidecek politik Sünni İslam dilini benimsediği görülüyor. Kürt meselesi gibi evrensel demokrasi kavramının vazgeçilmez bileşeni olan ulusal bir sorunu, İslami millet kavramıyla çözüme önerisini benimsediğini beyan ediyor: "Millet İslam enternasyonalizmini ifade eder. Peygamber, 'Arabın Aceme üstünlüğü yoktur' diyor. Evrensel kavramlara gidelim. Tekilden uzağız. Ortak bir milletin üyesiyiz."

Evrenselliği İslamla, daha doğrusu, politik Sünni İslam öğretisiyle sınırlama, dili ve inancı ne olursa olsun bütün halkları eşit biçimde kucaklayan evrensel enternasyonalizme, bütün inanç gruplarının eşitliğini ve özgürlüğünü savunan evrensel laikliğe kuşkusuz ters düşüyor. Bu tutumun ilk bedelini de Anadolu'daki farklı dinlerden gelen halklar, laikliği benimseyen Aleviler, Türkiye'ye göç ederek yerleşen halk toplulukları ödüyor.

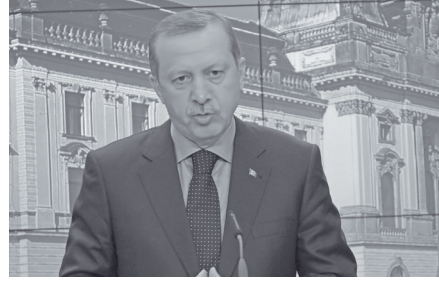
Çünkü Öcalan'a göre, "Anadolu İslamlaştıktan sonra, bin yıllık bir Hıristiyanlık öfkesi var. Rum, Ermeni, Yahudi, Anadolu'da hak iddia eder. Laiklik, milliyetçilik kisvesinde elde ettiklerini kaybetmek istemiyorlar. Aslında Sırrı Sakık'ın Kafkaslardan geldiler sözü doğrudur ama açıklamadı. Kürtler kendilerine yer arıyorlar. Kürtlerin devletten dışlanmaları son yüzyıldır. Abdülhamit bile onlara yer verdi. Mustafa Kemal de başta yer verdi. Devreye giren İsrail lobisi, Ermeni ve Rumlar, 'Kürtler ne kadar dışlanırsa o kadar başarılı oluruz' diyorlar. Bu paralel devlettir. Bin yıllık gelenektir."

Öcalan'ın "40 yıldır Türk solunu taşıyorum" demesi, Türk ulusçuluğunu faşizmle, CHP'yi MHP ve Hitler milliyetçiliğiyle özdeşleştirilmesi, Türk-İslam Sentezçisi MHP'yi bile katı laiklikle suçlaması da AKP'nin politik Sünni İslam dilini yansıtır. Öcalan şöyle diyor: "MHP, CHP katı laik bir mezheptir. Faşist CHP olduğu gibi duruyor. CHP ve MHP ulusalcılığı, Hitler milliyetçiliğinin aynısıdır. Zaten kuruluş tarihleri de aynıdır."

AKP'nin politik Sünni İslam diliyle oluşturulmuş tutanakta Öcalan'ın AKP'den temel talepleri, AKP'ye verdiği taahhütler ve önerdiği çözüm yöntemi var.

Temel talepler

Tutanaklarda Öcalan başkanlık sistemi konusunda şöyle diyor: "Biz Tayyip Bey'in başkanlığını destekleriz. Biz AKP ile bu bu temelde bir başkanlık ittifakına girebiliriz. Yalnız Başkanlık ABD'deki gibi olmalı, devlet meclisi gibi bir senato. İkinci-si, bir de halklar meclisi."

AKP ile Kürt ulusal hareketinin başkanlık ittifakı karşılığında Öcalan'ın, AKP'den üç talebi var. Birinci talep, Anayasada ulus aidiyetine ilişkin herhangi bir ibare olmaması. Öcalan'ın sözleriyle, "Ulus aidiyeti ile devlet aidiyetini karıştırmayın. Devlete aidiz ama Türk ulusçuluğuna ait değiliz."

Öcalan'ın ikinci talebi, Türkiye'nin AB Yerel Yönetim Özerklik Şartı'nın bazı maddelerine koyduğu çekinceleri kaldırması. "Peki biz ileride ne yapacağız. Kürtler kendilerini özgürce ifade edecek ve yönetecektir. Şu anda yasa dayatırsak büyük alerji yaratır. İleride olabilir. Mesela AB yerel yönetim özerklik şartı, ki buna şerhi kaldırılırsa bu mesele önemli ölçüde çözülür."

Öcalan, demokratik özerklik talebinden vazgeçtiğini ve yerel yönetim özerklik şartındaki çekincelerin kaldırılmasıyla yetineceğini vurguluyor. Çünkü, "Kolektif haklar ve Kürt reformu yasası yapılacak. Biz demokratik özerklikte ısrar edersek, bu sabote olur."

Öcalan'ın üçüncü talebi, hapisteki PKK'lilerin serbest bırakılması. "Ne ev hapsi, ne de af, bunlara gerek kalmayacak. Herkes, hepimiz özgür olacağız. Başarılı olursam, ne KCK tutuklusunu kalır, ne başkası."

Somut durum

Tutanakta ortaya konulan temel taleplere ve yönetime ilişkin bu veriler ışığında çıkan sonuç şu: Öcalan AKP'ye iki taahhütte bulunuyor. Birinci taahhüt, PKK güçlerinin sınır dışına çekilmesini içeren bir çatışmasızlık dönemi ilanı. İkinci taahhüt ise, AKP'yle başkanlık konusunda ittifak yapmak.

Bu iki taahhüt karşılığında, AKP'den ulus aidiyetine değinmeyen bir anayasa yapılmasını, AB yerel yönetim şartına konulan çekincelerin kaldırılmasını ve hapisteki PKK'lilerin serbest bırakılmasını istiyor.

Kürt ulusal hareketinin barışçı çözüm için bugüne kadar öne sürdüğü statü talebine yer vermeyen, demokratik özerklik ve anadilde eğitim gibi temel taleplerden bu aşamada vazgeçen Öcalan, yine de AKP'den üç konuda sınırlı reform istiyor. Despotizm ve şovenizm geleneğinin sürdürücüsü AKP'nin bu sınırlı reformlara bile evet demesi hiç de kolay görünmüyor. Bütün siyasal tarihi boyunca demokratik içerikli her türlü reforma karşı olduğu bilinen AKP'nin, bu talepleri kabul etmemek için elinden gelen her şeyi yapacağı öngörülebilir.

Ne olabilir

Öcalan'ın planında AKP'nin tartışmasız kabul edeceği tek nokta şudur: Derhâl başlayacak bir çekilme ve çatışmasızlık döneminde, Kürt ulusal hareketinin üç sınırlı reform yoluyla da olsa barışa kavuşma umuduyla, AKP'ye ciddi muhalefetten vazgeçmesi. AKP, böylece, önümüzdeki üç kritik seçimi kazanmasına yetecek zamanı elde etmiş olacağını hesaplı-

yor. Köprüyü geçtikten sonra, "nasıl olsa Allah kerim" diye düşünecektir. AKP Kürt ulusal hareketinden önümüzdeki bir buçuk yıllık bu kritik dönem için beklediği açık çeki alırsa, "çözüm süreci"ne devam edecektir. Bu açık çeki alamadığı ve çok sınırlı hedeflerle de olsa gerçek bir müzakereye zorlandığı noktada, "Ben elimden geleni yaptım, ama bölücü teröristler bunun kıymetini bilmedi" söylemine dönerek, şovenizm ve despotizm sularında kulaç atmaya devam edecektir.

Yöntem

Erdoğan'ın başkanlığını destekleme karşılığında Kürt meselesinin çözümüne ilişkin üç talepte bulunan Öcalan, çözüm yolunu açacak yöntem konusunda, hemen bu Newroz'da ilan edilecek bir çatışmasızlık öneriyor. "Benim dosyalarım endişelerini giderecek bir çatışmasızlık öneriyorum. Ben 3 aşama ve 10 ilke öneriyorum. Newroz'a bunu ilan etmek istiyorum. İlanı ben yapacağım."

Tutanaklarda ilan edilecek çatışmasızlığın PKK güçlerinin sınır dışına çekilmesini içerdiği belirtiliyor. Fakat bu konuda sadece genel bir değinme var, somut ayrıntılar ve tarih verilmemiş. Öcalan şunları söylüyor: "Ben PKK'nin yetersizliğine karşı da inisiyatif kullanacağım. Ne PKK'nin sandığı, ne AKP'nin sandığı gibi bir çekilme olur." Öcalan, çekilme için yasal güvence istiyor, bu konuda parlamento kararı talep edeceğini vurguluyor: "Çekilmeden çekilmeye fark var. Tek taraflı bir çekilme olmayacak. Çekilme parlamento kararı ile olacak. Başbakanın dediği 'çekilsinler, onlara karışmayız' demesiyle olmaz. TBMM onaylayacak, çekilme komisyonla olacak."

Öcalan PKK güçlerinin çekildiği yerlere "JİTEM'in ve korucuların dolmaması için" önlem arayışında olduğunu da belirtiyor. Ona göre, "Komisyonlar kurulacak. Hakkat komisyonu da kurulacak. Akil adamlar denetiminde olacak. Çekilme o zaman olacak. Köylere geri dönüş olacak. Bunları yapmazlarsa geri çekilme olmaz."

Çekilme konusunda Kandil'den gelen itirazları yatıştırmak üzere Öcalan, "Çekildiğimiz alanda gerillayı daha da büyüteceğiz. Çekilirsek gerilla biter görüşüne katılmıyorum. Suriye var, İran var. Şu an Suriye'de 50 bin, Kandil'de 10 bin, İran'da 40 bin var" diyor.

AKP barış istiyor mu?

Abdullah Öcalan ile MİT arasında yapıldığı duyurulan görüşmelerle başlayan süreç İmralı'ya ikinci heyetin de gitmesiyle yeni bir aşamaya girdi. Öcalan'ın görüşleri Kandil'e de bir mektup ile iletildi.

Hükümet ve BDP arasında yaşanan İmralı'ya gidecek ikinci heyette kimin yer alacağına yönelik tartışma aşılınca Pervin Buldan, Sırrı Süreyya Önder ve Altan Tan İmralı'ya giderek Abdullah Öcalan ile görüştü. Böylece bir yandan heyette kimin yer alacağına biz karar veririz tartışmaları, bir yandan da HDK temsilcilerinin planladığı Karadeniz barış turunda yaşanan ırkçı saldırılar ortamında yeni bir aşamaya girilmiş oldu.

Heyet tartışması neden uzadı?

İmralı'ya gidecek heyette kimlerin yer alacağına yönelik tartışmanın uzaması üzerine çeşitli yorumlar yapıldı. BDP heyette kimlerin yer alacağına kendilerinin karar vermesi gerektiğini söylerken asıl gecikmenin görüşmelerin tıkanması üzerine yaşandığını, heyet tartışmalarının ise bahane olduğunu açıklıyordu. Hükümet kanadı ise "süreci olumsuz etkileyecek" isimlere izin vermeyeceğini belirtiyordu. Heyetin ziyaretinden önce ise Abdullah Öcalan'ın kardeşi adaya giderek bir görüşme yapmış ve birtakım mesajlar getirmişti.

Neler konuşuluyor

AKP'nin yeni anayasa ve başkanlık tartışmaları, yaklaşan seçimlerde bütün kesimlere mavi boncuk dağıtarak desteğini genişletme hedefi ile başlattığı süreçte hemen eylemsizlik kararı alın-

ması ve silahlı grupların sınır dışına çekilmesi yönünde bir baskı uyguladığını söylemek mümkün. AKP'nin kendi dönemindeki düzenlemelerle hapse attığı KCK tutuklularının bir bölümünü tutuksuz yargılanmak üzere bırakabileceği yönünde beklentiler var. Tabii Erdoğan'a başkanlık konusunda destek olunması koşuluyla.

Öcalan ve BDP'liler bu konularda ikna olduklarına ilişkin rivayetler var. Ama Kandil kadrosu bu kadar emin değil. Nitekim Öcalan'ın mektubu Kandil'e TSK uçaklarının bombardımanı altında iletildi. Kandil'den de İmralı'ya verilmek üzere bir mektup alındı. Mektupta süreçle ilgili olarak bazı çekişmelerin olduğu tahmin ediliyor.

Barışı yakınlaştırmak için

AKP'nin yeni hamleleri önümüzdeki bir buçuk yıllık dönem için Kürtleri ikna etmeye dayanıyor. AKP'nin, istediğini alamazsa hemen, istediğini alabilirse geçici bir uzlaşma döneminin sonunda yeniden sert bir şekilde Kürt halkına ve temsilcilerine yükleneyeceği beklenebilir. Çünkü AKP'nin dünya görüşü en gerici, mezhepçi ve şovenist düşünceler temelinde şekilleniyor. İktidarını bu kesimleri etrafında toparlayarak sürdürebileceğini biliyor.

Silahların susması ve ateşkes koşullarının sağlanması gerçekten yakıcı bir sorun. Hiçbir gencimiz ölmesin. Bütün ilerici toplumsal kesimlerin beklentileri bu yönde. Ne var ki, ABD planları doğrultusunda ülkeyi ve bölgeyi yıllardır ateşe atan, halkın işine aşına ekmeğine göz dikip özgürlüğü ayaklar altına alanlardan barış ortağı olur mu? Çözüm planı olmayan AKP'ye muhalefetten vazgeçerek barış gelmez. Kalıcı ve onurlu bir barış için Türkiye işçi ve emekçileriyle, sosyalist ve devrimci, demokrat güçlerle birlikte demokratik siyasal alanda kitlesel mücadelenin tırmandırılması gerektiği açık.

HDK'nin barış turuna ırkçı saldırı

Karadeniz bölgesinde barış turuna çıkan Halkların Demokratik Kongresi HDK heyeti 18 Şubat'ta Sinop'ta, 19 Şubat'ta Samsun'da ırkçı saldırılarla karşılaştı. AKP hükümetinin de saldırılara göz yumması olayları kontrolden çıkardı. Heyet turu yarıda kesmek zorunda kaldı.

Aralarında milletvekilleri A. Levent Tüzel, Ertuğrul Kürkçü, Sebahat Tuncel ve Sırrı Süreyya Önder'in de bulun-

duğu heyetin Sinop Öğretmenevi'ne girişi sırasında saldırıya geçen yaklaşık 20 kişilik grup polislin müdahale etmesi üzerine kalabalıklaştı. Yüzlerce kişi öğretmenevini abluka altına alarak heyete saldırmaya çalıştı. Saatlerce süren gergin bekleyişin ardından saldırgan grubun kısmen bölgeden uzaklaştırılmasıyla heyet zırhlı araçlarla öğretmenevinden çıkarılarak Samsun sınırına kadar götürüldü.

Saldırıları büyüyor

Samsun'da bir yandan heyetin kaldığı otel kuşatılırken, bir yandan da halkla buluşma toplantısının yapılacağı bina kuşatıldı. Bina da bulunan bütün sol parti ve dernekler saldırıya uğradı. Sonuçta HDK heyeti Karadeniz turunu yarıda kesmek zorunda kaldı.

Pusulayı kaybetmemek

hülya kortun

Çalkantılı bir dönemden geçiyoruz. Sömürgeci işgalcilikte ABD'yi taklit eden Fransa, 11 Ocak 2013'te Mali'yi işgal etmeye başladı. Hem de, bu ülkeyi Libya ve Suriye'de bizzat desteklediği İslamcı çetelerin tehdidinden korumak bahanesiyle. Hemen ardından, 22 Şubat'ta, ABD, Mali'nin komşusu Nijer'e 100 asker çıkardı. Nijer uranyum ve değerli madenler açısından zengin bir ülke.

Ne yaparlarsa yapsınlar, egemenlerin işi zor. Suriye halkının NATO'nun yönettiği emperyalist istilaya karşı kahramanca direnişi iki yılı buldu. ABD; İngiltere, Fransa, İsrail, Türkiye, Arabistan ve Katar'ın beslediği, eğittiği ve silahlandırdığı çeteler Suriye'yi çökertemedi. Suriye halkının ulusal ve mezhepsel temelde bölünmeyi reddetmesiyle AKP'nin Ortadoğu'daki yayılmacı hesapları şaştı.

Mısır ve Tunus'ta halk ayaklanmasının ikinci yıl dönümünde Müslüman Kardeşler diktatörlüğüne karşı yoğunlaşan halk eylemleri, emperyalizm ve işbirlikçilerinin devrimin enerjisini bastıramadığını gösteriyor. Yunanistan, Portekiz, İtalya, Bulgaristan, Romanya, Slovenya kaynıyor. İsrail zindanlarında tutulan Filistinli tutsakların kitlesel açlık grevleri, Filistin'de sömürgeci işgale karşı yeni bir atılımın habercisi.

Öfkeli kitleler

Bu noktaya bir gecede gelmedik. Dünya kapitalist sistemini saran ekonomik kriz sürüyor. Krizin patlak vermesinden bu yana, bütün dünyada mitinglere, gösterilere, yürüyüşlere, grevlere, direnişlere, ayaklanma ve savunma savaşlarına katılan insanların sayısı 1980 sonrası dönemle karşılaştırıldığında, muazzam bir artış gösterdi. Kapitalizme ve emperyalizme karşı siyasal ve sosyal mücadelelerin kitlesel temeli olağanüstü biçimde genişledi.

Pusulасızlık

Ne var ki, kurulu düzene eylemli olarak muhalefet etmeye başlayan yeni öznelerin siyasal bilinci, örgütlenme düzeyi ve deneyimi, kaçınılmaz olarak, öfkelerinin çok gerisindeydi. Çünkü sosyalist ülkeleri çökerten neoliberal kapitalist karşıdevrim, devrimci partilerin çoğunluğunu umutsuzluğa itmiş, sosyalist ve devrimci hülyalarından vazgeçirmişti. Bu partiler, egemenlerin gözüne girmek için kendilerini gönüllü olarak kötürümleştirmişlerdi. Buna karşılık, yatık medyanın yıllarca süren tek yönlü şartlandırmasıyla kafası iyice bulanık kitleler, bilimsel öğretilerine sadık kalan ve en elverişsiz koşullarda devrim özelemini ayakta tutan partilerden uzak durmuştu. Sonuçta, devrimciler güçsüz düşmüş, mücadele alanlarına yeni çıkan kitleler ise pusulasız kalmıştı.

Arayış

Siyasal yaşama yeni uyanan kitleler, yollarını, çaresiz, el yordamıyla bulacaklardı. Nitekim, bir o yana, bir bu yana savrulduklar. Siyaset şarlatanlarının parlak sözlerine kapıldılar. Kendilerine her açıdan düşman parti ve örgütlerin bile zaman zaman peşine takıldılar.

Bu nedenle, Tunus ve Mısır'da halk devrimini gerçekleştiren yoksul halk kitleleri, iktidarı, emperyalizmin çok yönlü desteğini alan gerici-faşist Müslüman Kardeşler örgütüne kaptırdılar. Genel grevlerden ve aylarca süren halk gösterilerinden sonra İspanya'da iktidar, tam karşı uca, büyük sermayenin öz partisi sağcı Halk Partisi'ne geçti. Sayısız genel grev, miting, yürüyüş yapan Yunanistan işçi sınıfı ve emekçi halkı, iktidardan küçük bir pay bile alamadı, iç ve dış dolar milyarderlerinin sağmerkez koalisyonu hükümet oldu. Güney Kıbrıs'ta kapitalizmin kemer sıkma programını uygulayan Emekçi Halkın İlerici Partisi AKEL iktidarı, yerini sağcı Demokratik Seferberlik Partisi DİSİ'ye bıraktı. Devrimci özelemlerini bir yana bırakan partilerin iktidar süreci halk için anlamlı sonuçlar üretmiyor.

Teorinin önemi

Bu olumsuz gelişmelerin tek sevindirici yanı şu oldu: Sömürülen ve ezilen kitleler mücadele süreci içinde siyasetin gerçeklerini hızla öğrenmeyi bildiler. Temel hiçbir taleplerinin karşılanmadığını görünce, kısa bir sessizlik döneminden sonra yeniden dalga dalga harekete geçtiler.

Ders almayı bilenler için, yenilgi iyi bir öğretmendir. Tabii, en iyisi, yenilgiye uğramadan öğrenmektir. Yenilgiye uğramadan öğrenmenin yolu, öngörülü olmak, olaylara sağlam bir teorik bakışla yaklaşmaktır. Bu çalkantılı dönemde pusulayı kaybetmemek gerekiyor.

Kamunun parası nereye harcanıyor?

Çalışma Bakanlığında gelen yanıltıcı bilgiler insanları isyan ettirecek düzeyde. Başta taşeron işçileri, herkesin kafası karmakarışık. Çalışma Bakanına basit ama net birkaç soru sordum:

Taşeron çalışmayı kaldıracak mısınız?
Taşeronu niçin koruyor ve kolluyorsunuz?
Kamu bütçesini uygun şekilde mi harcıyorsunuz?

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın resmî internet sitesinde, Genel Müdürlük başlığı altında **Çalışma Genel Müdürlüğü'nün Görevleri**; alt başlığıyla onlarca madde sıralanmış. Okuyucuyu fazla zahmete sokmayalım, sadece ilk maddeye değinelim. İlk madde şöyle.

"Çalışma hayatı ile ilgili olarak başta ferdi iş ilişkilerini düzenleyen 4857 sayılı İş Kanunu, 854 sayılı Deniz İş Kanunu ve 5953 sayılı Basın İş Kanunu olmak üzere ilgili tüm kanunlara dayanılarak hazırlanmış olan tüzük ve yönetmelikleri uygulamak."

4857 sayılı İş Kanununun kabul tarihi 22/05/2003, yani on yıldır bu kanun yürürlükte. Kanunun en göz önündeki maddesi 2.madde, işçi, işveren, işyeri, asıl işveren, alt işveren tanımlarını yapıyor. "İşletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işler dışında asıl iş bölünerek alt işverenlere verilemez" diyor. Aksi hâlde muvazaadır, yani hileli çalıştırmadır, işçi asıl işverenin işçisi sayılmalıdır diyor.

Çalışma Bakanlığının görevi çok açık, ilgili kanunları uygulamak zorunda. Kanun da çok açık, muvazaaya yani hileli çalıştırmaya yasak.

Ama gerçekte ne oluyor? Özellikle kamuya ait kurumlarda, işçiler aynı işlerinde ve işyerlerinde, başından beri aynı işi yaparak çalışıyorlar, işin yürütülmesi açısından işyerinin yerleşik kuralları, alışkanlıkları işletiliyor. İşin örgütlenmesi, mevcut kadrolu müdürler, şefler aracılığıyla yapılıyor. Üretilen mal veya hizmet üst kurumlar tarafından da denetleniyor. Geleneksel, alışageldiğimiz çalışma sistemlerinde, genç işçi işe başlar, ilk ücreti yaptığı işin niteliğine bağlı olarak asgari ücret veya asgari ücretin biraz üstündedir. Genç işçi çalışmaya devam ettikçe, işinde ustalaşır, kıdemli ve buna bağlı olarak ücreti de artar. İşçiyi işe bağlayan, teşvik eden bir yanı da vardır, ustalığa, kıdeme, tecrübeye kısıtlı da olsa, mütevazı bir maddi ödüdür.

Aramızda taşeron var!

Şu an hâkim çalışma biçimi hâline gelen taşeron sistemindeyse işçinin kıdemli, ustalığı, tecrübesi her yıl sonu yenilenen ihalelerle sıfırlanıyor. İşe yeni başlayanla, üç yıldır, beş yıldır, on yıldır çalışanın ücretinde hiçbir fark yok. Yani taşeron sistemi, tersinden olarak yoksullukta eşitliyor çalışanları. Bütün ülke çalışanları, asgari ücret veya az üstü ücretlerle yoksulluğa itiliyor.

Benim hak ettiğim paralar kimlere gidiyor?

Peki, bizim ustalığımızla, tecrübemizle, kıdemimizle hak ettiğimiz hâlde alamadığımız paralar nereye gidiyor? Kamunun bütçesine giriyor da yine bizim için mi harcanıyor? Kesinlikle hayır. Kamunun bütçesinden, bütün taşeron işçiler kadrolu olsa, çıkacak olan paranın daha fazlası çıkıyor, aradaki fark taşeron firmaya gidiyor. Taşeronun işin örgütlenmesiyle, yürütülmesiyle hiçbir ilgisinin, katkısının olmamasına rağmen bu paralar onun cebine konuyor.

Şimdi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına soralım, görevinizi niçin yapmıyorsunuz?

Çalışma Bakanlığı 4857 sayılı İş Kanununu on yıldır uygulamıyor, hileyi, muvazaayı gördüğü hâlde yasaklamıyor. Çalışanların, emekçilerin parasının taşeron firmalara peşkeş çekilmesine engel olmuyor.

Çalışma Bakanlığı, en ağır koşullarda çalıştığı hâlde toplumun en düşük gelir grubunda olan işçileri koruyacağına, işin yürütülmesine hiçbir katkısı olmayan taşeronu kolluyor, sistemin devamını sağlıyor.

Bu akla ziyan taşeron sisteminin şimdiki hâliyle yürümeyeceği çoktan belli oldu. Her tarafından dökülüyor, sürekli olarak gayrimeşru bir biçimde yaşatılmaya çalışılıyor. Sendikalarımız, emek örgütlerimiz, parçalı karşı duruşlar yeterli etkide bulunamadığı için, taşeron sistemini merkeze koyan birleşik bir karşı duruşu gerçekleştirmek zorunda. Bunu sağladığımızda başarabiliriz.

ali uğur

Sosyal Hizmet Uzmanları eylemde

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca hazırlanan Sosyal Hizmet Merkezleri Yönetmeliği, 9 Şubat 2013'te *Resmî Gazete*'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Yönetmelikte sosyal çalışma görevlisi, sosyal çalışmacı, psikolog, sosyolog, çocuk gelişimcisi, öğretmen, psikolojik danışman ve rehber öğretmen ile aile ve tüketici bilimleri bölümü mezunu olanlar, meslek mensupları olarak tanımlandı. Her bir mesleğin görev tanımı ayrı başlıklar hâlinde yapılırken, sosyal hizmet uzmanı/sosyal çalışmacı tanımına yer verilmedi.

Bunun üzerine ülkenin dört bir yanından Ankara'ya gelen Sosyal Hizmet Uzmanları, mesleklerine sahip çıkmak için Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı önünde eylem yaptı. Bu eylem aynı zamanda "sosyal hizmeti, hayırseverlik anlayışı ile sunulan bir lütüfa dönüştüren politikalara karşı" da yapıldı.

Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği SHU-DER tarafından düzenlenen eyleme, Türk Psikologlar Derneği, Çocuk Gelişimciler Derneği, Türk Tabipler Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği, Türk Hemşireler Derneği, Tüm Radyoloji Teknisyenleri ve Teknikerleri Derneği, Gündem Çocuk Derneği, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası, Türk Sağlık ve Sosyal Hizmet Kolu Kamu Görevlileri Sendikası, sosyal hizmet akademisyenleri ve öğrencilerinin de aralarında bulunduğu çok sayıda kişi ve kurum destek verdi.

Eylemde "omurga burada bakan nerede", "taşeron değil, kadrolu çalışma" sloganları atılırken "lütuf değil, hak temelli sosyal hizmet uygulaması", "haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır" dövizleri taşındı. SHU-DER'in yaptığı açıklamada "Sosyal hizmet uzmanları,

üzerlerinde sistematik baskı yaratılarak, etik dışı yaklaşımlarla kendilerinin iş performansları ve dayanma güçleri yok edilerek, işten ayrılmaya ya da etkisizleştirilmeye zorlanıyor. İnsani hizmetlerin mesleki değer, bilgi ve becerilerden uzaklaştırılmasının bedeli ağırdır. Bu bedeli karar vericiler değil, ne yazık ki yine hizmet alan çocuk, genç, kadın, yaşlı, engelli ve aileler ödeyecektir" denildi.

Eylem sonrasında bir araya gelen dernek üyeleri ve ASPB Bakanı Fatma Şahin bir toplantı yaptı. Toplantıda Bakan Şahin, Sosyal Hizmetler ve Sosyal Yardımlar Temel Kanunu taslağı üzerine Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği'nin görüş ve önerilerini bakanlığa iletmesini istedi. Mayıs 2013 tarihine kadar yasayı çıkartmak istediğini söyledi.

Sosyal hizmet uzmanlarının iş yaşamında karşılaştıkları zorluklar meslek tanımlarıyla sınırlı değil. Özellikle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesinde çalışan uzman sayısının az, iş yükününse çok fazla olması, üstüne üstlük bir de vicdanlarıyla baş başa bırakılmaları, çalışanların tükenmişlik duygusu yaşamasına sebep olmaktadır. Birkaç yıl öncesine kadar sosyal hizmet uzmanı yetiştiren okul sayısının yetersiz olması ve alanda çalışacak uzman bulamaktan yakınılarken son dönemde okul sayısının ve mezun sayısının artmasına rağmen bilinçli bir tercihle ASPB uzman istihdamında bir adım atmadı. Örneğin İstanbul'da ASPB Maltepe Ek Hizmet Biriminde çalışan sadece 3 uzman olmasına rağmen sorumlu oldukları bölgenin nüfusu yaklaşık olarak 500 bindir. Pratik olarak birkaç kişinin binlerce insanın sosyal hizmet ihtiyacını karşılaması mümkün değildir. Sosyal hizmet kurumları sorunların çözümünde yetersiz kalmaktadır. Çalışanlar ve hizmet alanlar açısından sorunların çözümü konusunda Sosyal Hizmet Uzmanları'nın görüşlerine başvurulmalıdır.

Kuzu Deri'de direnişe devam

İstanbul Zeytinburnu'nda bulunan Kuzu Deri firmasında 8 yıldır çalışan Mehmet Şefik Dağ isimli işçi Deri İş sendikasına üye olduğu için 17 Aralık 2012 günü işten atılmış ve 19 Aralık 2012 günü fabrika önünde direnişe başlamıştı. Direnişinin 63. gününde ise firma patronunun akrabası olan Ömer Yılmaz da yine aynı sebeple sendikaya üye olduğu ve üyelikten vazgeçmediği için akrabası olan patronu tarafından işten atılmıştı. Deri İş üyesi işçiler insanca şartlarda çalışmak ve haklarını almak için sendikalı olmuşlardı. İşçiler direnişlerini Zeytinburnu, Olivium alışveriş merkezi-

nin karşısında bulunan Kuzu Deri firmasının önünde sürdürüyorlar. 77. gününü dolduran Deri-İş işçilerinin kararlı mücadelesi devam ediyor.

İş cinayetlerini durdurmak için

İş yaşamımızın en "can alıcı" noktalarından biri olan iş cinayetleri yeni yılla beraber artarak devam ediyor. Hükümet tarafından herhangi bir önlem alınmadığı gibi her geçen gün artan özelleştirmeler, taşeronluğun önünün açılması, sendikal örgütlenmelerin önünün kesilmesi, hükümetin denetlemeler için yeterli kadro ayırmaması ve ciddi cezai yaptırımlar uygulamamasından dolayı iş cinayetlerinin durdurulamayacağı bir gerçek.

İş cinayetleri konusunda Avrupa'da birinci, dünyada ise üçüncü sırada bulunan Türkiye'de 2013 yılı ile beraber devam eden iş cinayetlerinde Ocak ve Şubat aylarında en az 106 işçi hayatını kaybederken 180 işçi de yaralandı.

İş cinayetlerinde taşeronluğun rolü!

Taşeron bir şirkete iş verileceği zaman bir ihale yapılır. Kamu veya özel sektörde; yapılacak iş, bu işi en ucuz yapacak olan taşeron şirkete verilir. Taşeron şirketin anlaşmada belirtilen kurallar çerçevesinde işini yapması gerekiyor. Genellikle bu kurallar işin kalitesinin hiç düşmeyeceği ama ucuz olacağının garanti altına alındığının bir belgesi olarak asıl işveren ve alt işveren (taşeron) arasında imzalanır. İşin kalitesinden ödün verilemeyeceği için, taşeron firmalar zaten denetimin yapılmadığı, olsa bile hiçbir yaptırımın olmadığı (Kozlu örneğinde olduğu gibi) durumlarda patron tarafından "maliyet artışı" olarak görüldüğü için işçilerin; işçi güvenliği ve sağlığından kesiyorlar ve daha fazla kâr elde etme olanakları sağlıyorlar.

Yeni İş Sağlığı ve Güvenliği yasası neler getiriyor!

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu 1 Ocak 2013 tarihi itibarıyla yürürlüğe girdi. Yeni kanunun işçiler için büyük risk oluşturacak birkaç maddesini beraber inceleyelim.

1. İşverenin yükümlülükleri,

Çalışanların işle ilgili sağlık ve güvenlik tedbirlerini denetleme yetkisi işverene veriliyor.

2. Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimi

İşveren kendi işyerinde ücretini kendisinin öde-

diği iş güvenlik uzmanı ve iş hekimi çalıştırabilecek. İş güvenlik uzmanı ve iş hekimi çalıştırmak istemediği durumlarda hizmeti, bakanlığın açmış olduğu ihale ile belirlenecek olan taşeron şirketlerden alabilecekler.

Peki, AKP bu konuda neler yapıyor!

AKP döneminde gün geçtikçe artan taşeronda çalışan işçi sayısı 4 kat artarak 1,5 milyona ulaşmış durumda. Örneğin iş cinayetlerinin en çok yaşandığı sektörlerin başında gelen madencilikte taşeron olarak çalışan işçilerin oranı yüzde 75 civarında. Yine en çok cinayetin yaşandığı diğer bir sektör olan gemi inşa alanında bu oran ise yüzde 80'lere dayanmış durumda. İş cinayetleri konusunda listenin en tepesinde bulunan inşaat sektöründe ise çalışanların hemen hemen hepsi yani yüzde yüze yakını taşeron şirketlerde çalışmakta. 17 Mayıs 2010 yılında 30 işçinin yaşamını yitirdiği maden cinayetinden sonra dönemin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer "güzel öldüler" ve "O konuda ben acı çekmediklerini ve fizik olarak da güzel öldüklerini buradan rahatlıkla söyleyebilirim" demişti. Yine aynı cinayet sonrasında Başbakan Erdoğan "Bu mesleğin kaderinde ölüm var ve bu mesleğe giren kardeşlerim de, bu mesleğe girerken içerisinde bu tür şeylerin olacağını bilerek giriyorlar" demişti.

Kamunun işlettiği maden ocaklarında iş cinayet oranı daha az iken taşeron maden ocaklarında 34 kat fazla iş cinayeti olması Başbakan'ın açıkladığı gibi bu mesleğin kaderi midir, yoksa umursamazlığın, daha fazla kâr hırsının, işçileri değil de patronları savunmasının göstergesi midir?

İş cinayetlerinin önüne geçmek için neler yapılmalı!

Yeni çıkardığı yasada bile iş sağlığı ve güvenliği için taşeron şirketlerin önünü açan, işçinin sağlığını ve güvenliğini ihaleye açan bir hükümetten ne bekleyebiliriz?

İş cinayetlerini önlemek için taşeronlaşma, güvencesiz çalışma yasaklanmalıdır. İş Sağlığı ve Güvenliği yasası değil, İşçi Sağlığı ve Güvenliği yasası getirilmeli, işçilerin sağlığı ve güvenliğini temel alan bir yasa hazırlanmalıdır. Sendikal örgütlenmelerin önündeki engeller kaldırılmalı, sendikal örgütlenmeler nedeniyle işten atmalar yasaklanmalıdır.

Unutmayalım ki yaşamı biz işçiler üretiyoruz ve yaşama hakkımızı biz işçilerden başkası alamaz.

Kaynak: İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi (İş Cinayetleri Raporları)

Kamu grevde

Adliye, çalışma ve sosyal güvenlik bakanlığı, vergi dairesi, nüfus ve vatandaşlık işleri, kaymakamlık ve valilik çalışanları dahil olmak üzere 43 kamu kurumunda 27 Şubat'ta hayat durdu.

657 sayılı kamu personeli yasasında öngörülen değişikliklerle iş güvencesinin ortadan kaldırılmak istenmesi, performans uygulaması ve beraberinde disiplin kurallarıyla birçok hak gasbının yönetmelik hâline getirilmesine karşı büro emekçileri 81 ilde iş bıraktı. 100 bine yakın kamu emekçisi, vergi ve ücretlerde adalet, fazla mesai

ücretlerinin maaşlara dahil edilerek emekliliğe yansıtılması talebiyle işbaşı yapmadı.

KESK'e bağlı Büro Emekçileri Sendikası BES ve Kamu-Sen'e bağlı Türk Büro-Sen'in düzenlediği bir günlük grevde İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Edirne, Antalya başta olmak üzere birçok ilde gösteri ve yürüyüş yapıldı. Konuşmacılar, kamu emekçilerine yapılan haksızlıkların bütün halka yapılan haksızlıkların bir parçası olduğunu belirttiler, iş bırakma eyleminin genel grevin habercisi olduğunu vurguladılar.

DHL işçileri kararlı

264. gününde olan DHL işçilerinin direnişi kararlılıkla devam ediyor. DHL yönetimi TÜMTİS'e üye olan işçilerin direnişini baltalamak için Hak-İşe bağlı Öz Taşıma-İş sendikasını devreye sokarak işçileri bu

sendikaya zorla üye yapmaya çalışmıştı. Hatırlanacağı gibi UPS kargo işçileri TÜMTİS'e üye oldukları için işten atılmışlardı ve 2010 yılının Nisan ayında direnişe başlamışlardı. İşçilerin kararlı direnişleri sonucunda TÜMTİS iki yıla yakın süren direniş sonrasında 2012'nin Aralık ayında 3 bin işçiyi kapsayan toplu sözleşmeye imza atmıştı. UPS kargodaki gibi kararlı direnişleri sonucunda DHL işçilerinin de toplu sözleşme imzalayacakları günler yakındır.

East Balt işçileri artık sendikalı

East Balt firmasında çalışan ve Tekgıda-İş sendikasında örgütlenerek işten çıkarmalara karşı direnişe geçen işçiler anayasal haklarına kavuşarak, işçi sınıfı açısından önemli bir zafere imza attı. Mc Donalds restoran zincirine ekmek tedarik eden firmada çalışan işçiler, Tekgıda-İş Sendikası'nda örgütlendikten sonra toplu iş sözleşmesi için yetki talebinde bulununca patronun tensikat uygulamasıyla

karşılaşmıştı. Bunun üzerine Tekgıda-İş Sendikası Türkiye'deki tüm Mc Donald's restoranlarını eylem yeri ilan etmiş ve patron atılan işçileri geri alıp, anayasal sendikal haklara saygı gösterene kadar eylem yapacağını açıklamıştı.

İstanbul Eğitim-Sen 3 No'lu Şube 18. kuruluş yıldönümünü coşku ile kutladı

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu KESK'e bağlı Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube, 18. kuruluş yıldönümü nedeniyle, 1 Mart'ta yemek düzenledi.

İlk olarak Şube üyesi Pınar Altuntaş, 'Hoş geldin' şiiiri ile eğitim emekçilerini selamlayarak, 'Hoş geldin' konuşması yaptı.

Altuntaş, son dönem KESK'e yönelik saldırıların yoğunlaştığına, KESK'in ve eğitim emekçilerinin mücadelesinin gözaltılar, tutuklamalarla engellenmeye çalışıldığına değindi. Toplumun tüm kesimlerine, faşist saldırıların olduğunu ve muhalif seslerin bastırıldığını da vurguladı. "Si-

yasi operasyonlar adı altında meşru sendikal mücadelemiz engellenmeye çalışılıyor. Eğitim-Sen, geçmişte olduğu gibi bugün de yapılan baskılara, gözaltılara, tutuklamalara boyun eğmeyecek, fiili meşru mücadelesini kararlılıkla sürdürecektir" dedi.

Açılış konuşmasını yapan 3 No'lu Şube Başkanı Hüseyin Tosu, çeşitli operasyonlar adı altında eğitim emek-

çilerine yönelik saldırıların olduğundan, 19 Şubat'ta 28 ilde gerçekleştirilen operasyonlarla, Türkiye genelinde 167 kişinin gözaltına alındığından, KESK'in Genel Merkezi'nde polislerce aramalar yapıldığından ve toplam 58 kişinin tutuklandığından söz etti.

Tosu, Eğitim-Sen 3 Nolu Şube'den, Nursel Tanrıverdi, Selvi Polat, Sinan Eşiyok, Ayşe Tuncel'in tutuklandığını ifade etti. Eğitim-Sen'in 4688 sayılı yasaya karşı tutumunun, 4+4+4 eğitim yasasına yönelik yapılan eylem ve etkinliklerin, 21 Aralık ve 23 Mayıs tarihinde katıldığı grevlerin suç ola-

rak gösterildiğine değinerek, Eğitim-Sen'in genel talepleriyle konuşmasını bitirdi.

Konuşmaların ardından Eğitim-Sen 3 Nolu Şube'den, tutuklu Sinan Eşiyok'un gönderdiği mektup okundu.

Şube üyesi Ahmet Çakmak da, kendi yazdığı şiirlerini okuyarak geceye renk kattı.

Kuruluş yemeği, Orhan Ulaş'ın türkü ve ezgileri, karadeniz müzik grubu Mavi Göç'ün horonları ve Kürt sanatçı Dodan'ın halayları ile çoşarak, devam etti.

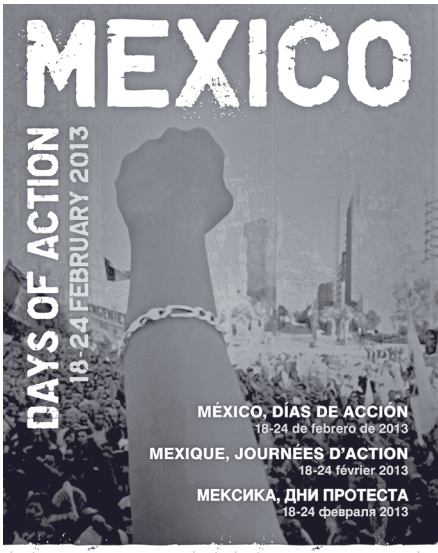
Etkinlik mücadele alanlarında, meydanlarda ve nice nice mücadele yıllarının kutlanması dileğiyle, sona erdi.

Meksika işçisi için eylem vakti

Meksika hükümetinin işçi düşmanı tutumuna karşı emekçiler bütün dünyada eyleme çıktı. Bilindiği gibi Meksika sendikaları işçiden, emekçiden yana taleplerini geçen aylarda Meksika hükümetine bildirmiş ancak hükümet işçilerin taleplerini karşılamaya yönelik hiçbir adım atmamıştı. Bunun üzerine bütün dünyada işçiler, Meksikalı emekçilere destek olmak için 18-24 Şubat tarihleri arasında düzenlenen "Meksika işçileri için eylem haftası"nda çeşitli eylemler yaptı.

Meksika'da geçen yıl yapılan seçimlerde iktidara gelen sağcı-

muhafazakâr hükümetin ilk işlerinden birisi iş yasasında işçilerin aleyhine çeşitli değişiklikler yapmasıydı. Yapılan bir reformla yasada taşeron çalışmanın sınırları genişletildi, sendikal örgütlenme konusunda sendikaların önüne yeni kısıtlamalar getirildi. "Koruma sözleşmeleri" ile işçinin hakkını arayan mücadeleci sendikacılığın önü kesildi. İşçiler sarı sendikalara mahkûm edildi.

Sendikalar hükümetten sendikal örgütlenmenin önünü kesen ve sendikaları pasifleştiren bu yasanın değiştirilmesini, işçileri modern köle pazarının değersizleri hâline getiren taşeron çalışmaya son verilmesini, Grupo Mexico şirketine ait Pasta de Conchos madeninde yıllardır göçük altında bulunan 63 işçinin aileleri için adaletin sağlanmasını talep etti. Hükümet bu talepleri yerine getirmeyince de 18-24 Şubat arasında başta Meksika olmak üzere İsviçre'den Türkiye'ye, ABD'den Şili'ye birçok ülkede farklı eylemler yapıldı.

Hükümeti elektrik çarptı

Bulgaristan'da hükümet, tasarruf tedbirleri ve yüksek elektrik zamları uygulamalarına karşı ülke çapında yapılan protesto eylemleri karşısında istifa etti. Ocak ayından bu yana ülkede elektriğe yapılan yüksek zamlara karşı sosyal paylaşım ağları üzerinden organize edilen protestolar sürerken, hükümetin istifasının da bu konuda vatandaşları rahatlatmayacağı görülüyor.

Protestocular istedikleri anayasal değişikliklerini yapabilecek bir Meclisin seçilmesi talebinde bulundular. Eylemcilerin talepleri özel olarak son dönemde hükümetin elektrik zammını geri alması olsa da genel olarak hayat pahalılığı Bulgaristan halkının da en büyük sorunlarından birisi.

Protesto gösterilerine polis sert karşılık vermesi göstericilerin bazısının yaralanmasına neden oldu. Buna rağmen gösteriler ülkenin birçok yerine yayıldı. Eylemciler hükümeti is-

tifaya çağırdı. Bulgaristan başbakanı Boyko Borisov, 20 Şubat'ta "Polisin vatandaşları dövdüğü bir ülkede başbakan olamam" diyerek istifasını sundu. Başbakan Boyko Borisov hükümetinin istifasının ardından ülkede erken seçim yapılacak.

Bulgaristan Cumhurbaşkanı hükümetin istifasını kabul etti. Cumhurbaşkanı Rosen Plevneliev, parlamentoda temsil edilen tüm siyasi partileri sorumlu davranmaya çağırarak erken seçimin mümkün olan en yakın tarihte yapılması çağrısında bulundu. Ülkede seçimlerin Temmuz ayında yapılması bekleniyor.

Rusya'da işçiler ekmek peşinde

Rusya'nın çeşitli bölgelerinden 20 Şubat'ta Moskova'ya gelen yaklaşık 500 elektrik işçisi ücretlerine zam yapılmasını istedi. Elektrik işçileri ortalama ücretlerinin insana yakışır bir hayat sürmeye yetmediğini belirterek, taleplerinin kabul edilmemesi hâlinde eylemlerine devam edeceklerini belirttiler.

Rusya Elektrik İşçileri Sendikası ARETU üyesi işçiler, Bakanlığın aylık ortalama 1300 dolar olarak belirlendiği ortalama ücretlerinin gerçekte aylık 500-800 dolar arasında değiştiğini açıkladılar. İşçiler bu ücretlerin geçinmek için yeterli olmadığını, alınan maaşla ayın sonunu getiremediklerini belirterek ücretlerine yüzde 25 zam yapılmasını talep ettiler.

Rusya'nın Kafkasya, Orta ve Kuzey Rusya, Sibirya ve Uzakdoğu bölgelerinden gelen sendika liderleri yaptıkları açıklamada düşük ücret sorununun yanı sıra ücret adaletsizliği, ekipman eksikliği ve artan iş yükü gibi sorunlarının da bir an önce çözümlenmesi gerektiğinin altını çizdiler.

Moskova'da düzenlenen eylemde konuşan bir işçi, "Herkes elektrik enerjisinin sanki güneş ışığı gibi kolayca geldiğini düşünüyor. Düğmeye bas ve lamba yansın" diyerek elektrik enerjisinin evlere hiç de öyle düşünlüğü gibi kolay ulaştırılmadığını, elektrik enerjisinin evlere ulaştırılması için onlarca işçinin her gün saatlerce çalıştığını belirtti.

Elektrik enerjisi sektöründe çalışan işçilerin eylemine Rusya Maden İşçileri Sendikası MMWU ve Rusya Kimya İşçileri Sendikası RCWU da destek verdi. Eylemin sonunda konuşan ARETU başkanı Valery Vakhrushkin, elektrik sektöründe eylemin yasak olmadığını, işçilerin çıkarları için greve hazır olduklarını belirtti.

Yoksulluk ve pahalılığa hayır

Hindistan'da işçiler genel greve gitti, ülkenin bazı bölgelerinde hayat durdu. Ülke çapında 10 civarı sendikal merkezin bir araya gelerek 20 Şubat sabahı başlattıkları ve iki gün süren genel grev, ülkede büyük yankı yarattı. Greve katılım oranı sendikaların tahmin ettiğinden de yüksek oldu.

Grev ülkede yıllardır uygulanan neoliberal politikanın iflas ettiğini bir kez daha gözler önüne serdi. Yıllardır uygulanan işçi ve emekçi karşıtı politikalar nedeniyle mazot, benzin, kömür, elektrik ve diğer ihtiyaç maddelerine yapılan zamlar nedeniyle sokaklara dökülen işçiler yıllardır halk düşmanı ve patron yanlısı bir siyaset izleyen hükümeti istifaya çağırdı. Sendikaların eylemde dikkat çektikleri bir diğer konu ise işçilerin enflasyon ve ekonominin durağanlaşması sonucu ortaya çıkan diğer sorunlarına hükümetin duyarsız kalmasıydı.

Greve giden işçiler ülkede bankacılık faaliyetlerini grev süresince tamamen durdurdu. Taşımacılıkta iki eyalet hariç ülkenin diğer bölümler-

rinde ulaşım felç oldu. Petrol, telekom, madencilik, savunma, enerji, limanlar, sigortacılık ve kamu hizmetleri durdu. Yine tarımda çalışanlar ülkenin çeşitli bölgelerinde tarım alanlarını işgal etti. Güvencesiz çalışanların önemli bir bölümü da greve katılan işçiler arasındaydı.

İşçiler sorunlarına her ne kadar köklü bir çözüm getirmese de 4 Eylül 2012 tarihinde Yeni Delhi'de Talkatora Stadı'nda yaptıkları konferansta aldıkları sendikal hakların genişletilmesini ve işçilerin sosyal ve ekonomik durumunun iyileştirilmesini içeren 10 maddelik önerilerinin uygulanmasını istedi. İşçiler kararlarının uygulanması için, bunun Hindistan hükümetine bir uyarı olduğunu belirttiler.

Yunanistan yine sokaklarda

Yunanistan emekçileri 20 Şubat'ta, Yunanistan Kamu Çalışanları Federasyonu ADEDY ve İşçi Sendikaları Konfederasyonu GSEE'nin çağrısıyla bir günlük genel greve gitti. Atina kent merkezinde yapılan gösterilere yaklaşık 80 bin emekçi katıldı.

Ağır borç krizi yaşayan Yunanistan hükümeti, krizi aşmak için kamu harcamalarını kısıtlayarak vergileri

arttırdı. Ülkedeki kemer sıkma politikaları nedeniyle işsizliğin yüzde 26'ya çıkması, çalışan ve emeklilerin maaşlarının düşürülmesi üzerine Yunanistan emekçileri meydanları doldurarak krizin faturasının kendilerine kesilmesini bir kere daha protesto etti.

Kriz nedeniyle toplu iş görüşmelerinin askıya alınması da sendikalar tarafından protesto edildi. Yılın ilk genel greviyle ülkede okullar ve hastanelerin acil servisleri dışındaki bi-

rimleri hizmet vermedi. Ülkede hava ve deniz ulaşımı durma noktasına geldi.

Kapitalizmin krizinin en ağır yaşandığı ülkede, ekonomik yıkıma uğrayan emekçiler krizin faturasını ödemeyeceklerini bir kez daha gösterdiler. Neredeyse her hafta kitlesel eylemlerin yaşandığı ülkede emekçiler sokaklarda hükümetin halkı yoksulluğa mahkûm eden kemer sıkma politikalarına karşı mücadele etmeye devam edeceklerini haykırıyorlar.

Mısır gericiliğe teslim olmuyor

Mısır halk devriminin üzerinden yaklaşık iki yıl geçti. Bu süre boyunca yapılan politik düzenlemelerle gerici Müslüman Kardeşler Örgütü Mısır'da iktidara el koydu. Ancak Mısır halkı az bir oy farkı ile seçilen, ancak bütün gücü kendinde toplamaya çalışan Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'yi protesto ediyor.

İki yıldır devam eden protesto gösterilerine her hafta bir yenisi ekleniyor. *El Ahram* gazetesinin haberine göre 22 Şubat Cuma günü yine yüzlerce kişi Müslüman Kardeşlerin iktidara el koymasını protesto etmek için sokağa çıktı. Mısır Başkanlık Sarayının bulunduğu Kahire'nin Heliopolis Meydanı'nda toplanan yüzlerce insan iktidarı gaspçılara bırakmayacaklarını haykırdı.

İttihad Sarayının önünde toplanan halk bir süre sonra sarayı taşlamaya başladı. Bunun üzerine Saray Güvenlik Muhafızları halkın üzerine tazyikli su ve gaz sıktı. Yine

Seyid Zeyneb alanında toplanan kalabalık Yüksek Mahkeme'nin önüne yürüyerek mahkemenin Müslüman Kardeşlerin dümen suyuna girdiğini belirten mahkeme kararlarını protesto etti. Yine Süveyş ve Port Said kentlerinde Müslüman kardeşlerin haksız ve adaletsiz yönetimine karşı bir dizi protesto gösterisi ve sivil itaatsizlik eylemi yapıldı.

Devam eden süreçte Cumhurbaşkanı Mursi'nin Mısır Halk Meclisi seçim tarihini 27-28 Nisan olarak açıklaması da diğer siyasi partilerin tepkisini çekti. İktidar hırsızlığı yapan Mursi, seçim tarihini önce Mısırlı Hıristiyan Kiptilerin dini bayramına denk getirdi. Kiptilerin itirazı sonrası tarihi değiştiren Mursi bir oldubitti ile seçimlerin 27-28 Nisan'da 4 aşamalı olarak yapılmasını dayattı. Ancak Mısır muhalefeti öncelikle seçim yasa-sının doğru işletilmesini ve seçim sistemi üzerinde bir birlik olmadan tarih konusunda da bir uzlaşma sağlanamayacağını belirtti.

Mısır'da Müslüman Kardeşler iktidarını pekiştirmeye çalışırken Mursi yönetimine karşı neredeyse her gün bir eylem oluyor. Halkın istekleri karşılanmadığı sürece de bu eylemler devam edecek gibi görünüyor.

Mali'de çatışmalar devam ediyor

Emperyalistler ve işbirlikçileri -Mali özelinde Fransa, ABD ve bu sömürgecilerin iktidara getirdikleri yerel hükümetler- dünyanın her yerinde büyüyen halk hareketlerine karşı gerici ve ırkçıları her zaman kullandı. En canlı örneklerden Mali'de de bir ayı aşkındır çatışmalar devam ediyor.

ABD yetiştirmesi El-Kaide ile bağlantılı Tevhid ve Cihad Örgütü, Mali'de iktidarı ele geçirmek için aylar öncesinden harekete geçmişti. Fransa işbirlikçisi Mali iktidarına yönelik başlatılan bu saldırı bugün özellikle Mali'nin kuzeyinde yer alan ve hükümet karşıtlarının kalabalık olduğu Gao kentinde yoğunlaşıyor.

Kentte hâkimiyet sağlamak için 10 Şubat'ta yeni bir saldırı başlatılan Tevhid ve Cihad Örgütü'ne karşılık veren Mali hükümetine bağlı askerî kuvvetler arasındaki çatışmalar gün geçtikçe yoğunlaşıyor. Fransız haber ajansı AFP'nin verdiği habere göre 10 Şubat'ta yaşanan çatışmalarda 2 El-Kaide

militanı ile 3 sivil hayatını kaybederken, 2 Malili asker ile 15 sivil de yaralandı.

Tevhid ve Cihad örgütünün etkisinin yoğun olduğu ve çatışmaların şiddetlendiği Kuzey Mali'ye ilerlemede güçlük çeken Fransa ve Mali, askerî kuvvetlerine destek olması için BM'den Kuzey Maliye Barış Gücü çerçevesinde askerî birlik yerleştirmesi talebinde bulundu.

Yine AFP'nin haberine göre Şubat ayının sonlarına doğru daha da yoğunlaşan çatışmalarda Fransa ve Mali askerî kuvvetleri üstünlüğü ele geçirmiş gibi görünüyor. Şehrin emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından kuşatılmasıyla birlikte gerici Tevhid ve Cihad örgütü militanları da yavaş yavaş şehri boşaltarak kuzeye doğru çekiliyor. Emperyalistler Kuzey Mali'ye doğru ilerlerken çatışmalar gün geçtikçe daha da şiddetleniyor.

Suriye'ye saldırılar sürüyor

Başta ABD ve Fransa olmak üzere emperyalistlerin Suriye'ye saldırıları devam ediyor. Emperyalistler, Ortadoğu'daki Suriye halklarına düşmanlık yapan Suudi Arabistan krallığı ve Katar emirliğinin mali desteğini alıyor. Bir diğer işbirlikçi AKP hükümeti de gerici çeteleri kendi sınırlarında besliyor, silahlandırarak Suriye'ye sokuyor.

Suriye halkı ülkelerinin işgal edilmesine karşı direnirken emperyalistlerin yaktığı bu ateş bütün bölgeyi yavaş yavaş sarıyor. 11 Şubat'ta, Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde bulunan Türkiye-Suriye sınır kapısı Cilvegözü'nde meydana gelen patlamada 3'ü Türkiye, 10'u Suriye vatandaşı 13 kişi yaşamını yitirdi. Yine işgalcilerin desteklediği bir çete Şubat ayının ikinci yarısında Suriye-Lübnan sınırında bulunan Telkelah'dan Suriye'ye sızmaya çalıştı.

ABD, Fransa, İsrail, Türkiye, Katar, Suudi Arabistan gibi ülkeler Suriye'nin

meşru yönetimini dışarıdan siyasi, ekonomik ve diplomatik alanda yok etmeye çalışırken emperyalistlerin ülkeye soktuğu çeteler de Suriye halkına yönelik saldırılara devam ediyor.

Saldırı ve çatışmalar devam ederken Suriye yönetimi de muhalifler ile diyaloga açık olduğunu duyurarak, okullara, kamu binalarına, askerî tesislere saldıran, sokak ortasında infaz yapan dış destekli gerici çetelerin amaçlarına ulaşamayacağını açıkladı. Emperyalist gürhunun bütün saldırılarına rağmen Suriye halkları yurdunu savunmak için direniyor.

Çin ile Rusya ittifakı gelişiyor

Çin ve Rusya Dışişleri Bakanları Şubat'ta iki ülke arasındaki ilişkilerin geliştirilmesine yönelik bir görüşme yaptı. Çin Dışişleri Bakanı Yang Jiechi, Rus meslektaşısı Sergey Lavrov ile yaptığı görüşme sonrasında 22 Şubat'ta yaptığı açıklamada Çin ile Rusya arasında gerek ekonomik, gerekse siyasi ve diplomatik ilişkilerin gelecek aylarda daha da üst düzeye çıkarılacağını açıkladı.

Yang Jiechi son dönemde dünyada köklü değişikliklerin yaşandığını belirterek, küresel ekonomik krizin, belir-

sizliklerin ve istikrarsızlığın yayıldığı dünyada Çin-Rus ilişkilerinin gerek iki ülke arasında, gerekse uluslararası alanda geliştirilmesinin ve stratejik ortaklık ilişkilerinin ilerletilmesinin büyük önem kazandığını söyledi.

İlişkilerin küresel düzeyde barış ve kalkınma odaklı gelişmesi üzerinde duran dışişleri bakanları, ülkeleri arasında işbirliğinin uluslararası ilişkiler normları çerçevesinde olması gerektiği üzerinde durdu.

İki ülke arasındaki ilişkilerin daha da ilerleyeceği görülüyor. Çin yönetiminin 2013 yılındaki Rusya'yı ziyaret planı ve Çin ile Rusya arasındaki ticaretin 2012 yılında 80 milyarı aşması bunun kanıtı. ABD ve Avrupalı müttefikleri Afganistan'ı, Irak'ı, Libya'yı işgal edip, Suriye'yi işgal planları yaparken, dünyayı yeniden şekillendirmeye çalışırken diğer tarafta Çin ve Rusya kendi çıkarları için ilişkilerini sıcaklaştırmaya devam ediyor.

Kore emperyalizme kafa tutuyor

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti üçüncü nükleer denemesini başarı ile gerçekleştirdi. Başkent Pyongyang'dan 12 Şubat'ta yapılan açıklamaya göre, Kore patlayıcı gücü bugüne kadar yapılanlardan daha etkili olan, daha küçük ve daha hafif nükleer bir cihaz geliştirdi.

Açıklamada nükleer denemenin zalim ABD saldırganlığına karşı bir cevap olarak gerçekleştirildiği belirtildi. Bilindiği gibi dünyada en yıkıcı silahlara sahip olan ABD, Kore'nin yaklaşık iki ay önce ikinci uydusunu fırlatmasının ardından bu ülkeye karşı daha hasmane bir tutum takınmıştı.

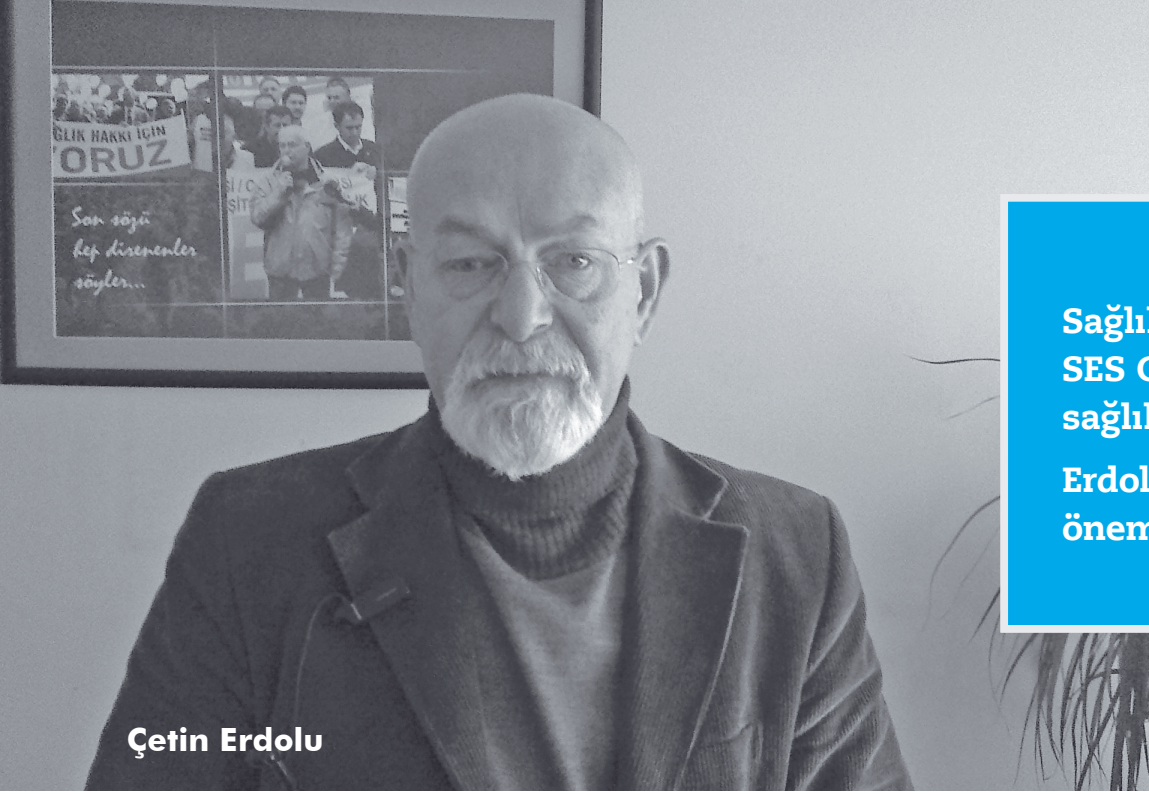
Kore'nin emperyalist saldırılardan korunmak için giriştiği silahlanma ve nükleer güce ulaşma çabaları Batılı sömürgeci devletlerin borusunun öttüğü Birleşmiş Milletler Güvenlik

Konseyi'nde kınanmıştı. BM mevcut yaptırımlardan dolayı ekonomik olarak zor bir dönemden geçen Kore'ye Ocak ayı başında ek yaptırımlar uygulanmasına karar vermişti.

Kore, halkın iktidarda olduğu ülkelere birisi olmasından dolayı 1960'lardan bu yana özellikle de ABD'nin emperyalist emellerine karşı koyabilmek için nükleer alanda caydırıcı bir güç olmaya çalışıyordu. Emperyalistlerin Afganistan, Irak ve Libya'da olduğu gibi gücü yettiği ülkelere saldırması bu çalışmalarını daha da hızlandırmıştı.

Batılı emperyalistler, kendileri devasa miktarda nükleer silahlara sahip olmalarına rağmen istiyorlar ki kimse kendilerine karşı çıkmasın. Ancak emperyalistler yanılıyor. Halklar yurdunu emperyalizme karşı savunmak için silahlanma hakkına sahiptir.

“Örgütlü ortak mücadele yürütmeliyiz”

Çetin Erdolu

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası SES Genel Başkanı Çetin Erdolu ile AKP'nin sağlık balonu üzerine konuştuk.

Erdolu, örgütlü ortak mücadele yürütmenin önemini vurguladı.

yenidünya: Merhaba. Okuyucularımız için kendinizi tanıtır mısınız?

Çetin Erdolu: Sağlık ve sosyal hizmet alanında örgütlü bir sendikanın genel başkanlığını yürütüyorum. Mesleğim hekimlik ve hekimliğe başladığım tarihten itibaren sağlık alanının ve sağlık çalışanlarının sorunlarıyla ilgili mücadelenin çeşitli yerlerinde görev aldım. Bu göreve gelene kadar Bursa'da sendikanın işyeri temsilciliği ve şube başkanlığı dahil birçok görev yaptım. Genel başkan olmadan önce de merkez denetleme kurulu başkanıydım. Bir buçuk yılı aşkın süredir de genel başkanlık görevini yürütüyorum.

yenidünya: Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası SES ile ilgili bize kısaca bilgi verebilir misiniz?

Çetin Erdolu: SES sağlık ve sosyal hizmet işkoluna ilişkin çalışanların sorunları ve bu hizmetin yürütülüşüne yönelik politikalarla ilgili mücadele yürüten bir sendika. Öncelikle sağlık ve sosyal hizmet alanındaki çalışanların ekonomik, demokratik, sosyal ve özlük haklarının mücadelesini veren, aynı zamanda sağlık hakkı ve sosyal hizmet hakkına yönelik uygulamalarda da taraf olan, bunların halktan yana, halkın ihtiyacı ve halkın hak ettiği düzeyde ulaşmasını sağlamaya yönelik birtakım mücadeleleri de kendi alanının parçası olarak gören anlayışa sahip bir sendikadır.

yenidünya: AKP'nin seçim başarılarında sağlıkta yaptığı dönüşümlerin etkili olduğu söyleniyor. Bu değişiklikleri siz nasıl yorumluyorsunuz? AKP'nin dillendirdiği ve yaşadığımız şeyler arasındaki farklar neler?

Çetin Erdolu: Başlangıçta bunu çok dillendirdiler. Bundan önceki Sağlık Bakanı da dillendirdi. Şimdiki Sağlık Bakanı da muhtemelen aynı şeyleri söyleyecek. Ama artık o konuda geri adım attılar. Bazı şeyleri kabul ediyorlar.

Bir kere bu program AKP'nin değil, Dünya Bankası'nın programı. Zaten bu programın Sağlık Bakanlığı'ndaki kitapçığına baktığınız zaman Dünya Bankası programından tercüme edilerek uygulandığı ifade ediliyor. Dünya Bankası'nın orijinal programını incelediğinizde, bu programın uygulanma sürecinde nasıl bir strateji izleneceği konusunda çok açık direktifler var.

“Sağlıkta dönüşüm programını rahat uygulayabilmeniz için size muhalefet edecek olan hekim örgütü, sendikalar gibi çeşitli demokratik kitle örgütlerini mutlaka ve mutlaka devre dışı bırakmaya çalışın.”

Direktifler diyor ki:

Bu programı rahat uygulayabilmeniz için size muhalefet edecek olan hekim örgütü, sendikalar gibi çeşitli demokratik kitle örgütlerini mutlaka ve mutlaka devre dışı bırakmaya çalışın. Dolayısıyla Sağlık Bakanlığı bu programı uygulamaya başladığından beri sürekli olarak Tabipler Birliği'ni, SES'i, konfederasyon olarak KESK'i, bazen TMMOB ve DİSK'i, Diş Hekimleri Birliği'ni yani hemen hemen herkesi ideolojik davranmakla suçlamaya çalışıyor.

Yine talimatlara uygun bir şekilde, sağlıkta dönüşüm programının uygulanmasına karşı muhalefeti kırmak adına, eski sistemin işleminin nedeni büyük ölçüde sağlık çalışanlarıymış gibi açıklamalar yapılmakta. Dolayısıyla hastalarla sağlık çalışanlarını karşı karşıya getiren kışkırtıcı bir üslup kullanılmaktadır. Bu kışkırtıcı üslup nedeniyle de son dönemlerde sağlık çalışanlarına yönelik şiddet alabildiğine artmıştır.

Dünya Bankası'nın önerdiği bir diğer taktik de muhalif örgütleri şaşırtmak adına bol miktarda rakam kullanmak. Sağlık Bakanlığı da

öteden beri biz hükümete geldiğimizde sağlık hizmetinden memnuniyet yüzde 40'lardaydı, şimdi yüzde 76'lara çıktı diye açıklama yapıyor. Biz bunun yüzde 76'ya nereden geldiğini bilmiyoruz. Bununla ilgili bir anket çalışması mı yapılmış belli değil. Defalarca açıklama yapın diye talep etmemize rağmen böyle bir şey yok ortada.

Halkın memnun olma konusuna gelince halkın memnuniyetini açıklamanın birkaç tane yolu var. Bir kere sağlık hizmetinin piyasalaştırılması ve ticarileştirilmesi yani özelleştirilmesi için mutlaka mevcut olanı bozmak, çarpıtmak, çökertmek zorundasınız. Eğer bunu yapmazsanız kuracağınız yeni sisteme karşı toplumda bir direnç oluşur. AKP'den önce veya Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın etkin bir biçimde uygulanmasından önce mevcut olan sistem, bütçede sağlığa ayrılan pay düşük tutularak, ayrılmış olan bütçenin ve o zaman mevcut olan Sosyal Sigortalar Kurumu bütçesinin de kendi alanına değil, farklı yerlere kaydırılması sonucu bilerek ve isteyerek çökertilmiştir.

Sosyal Sigortalar Kurumu hastaneleri oldukça kötüydü, kurulduğundan beri birinci basamak sağlık hizmeti verilen çok önemli yerler olan sağlık ocaklarına yeterli yatırım doğru dürüst yapılmıyordu. Hekim ve sağlık çalışanı istihdamı sağlanmıyordu.

Bu kadar çökertilmiş, ihmal edilmiş, ne binasına, fiziksel yapısına, ne tıbbi teknolojisine, ne de personel yapısına yönelik hiçbir yeni yatırım yapılmamış ve ulaşılması zor bir sağlık sisteminin bu şekilde kabul edilmesi mümkün değildi. Sağlıkta Dönüşüm Programı, böyle bir sistemin üzerine oturtulmuş bir programdı.

Bugünkü sistem ise insanların sağlık hizmetine kışkırtılmış bir biçimde ulaşmasını sağlamaya yönelik. Çünkü kâr bekliyorsunuz. Hastaneler artık işletme hâlinde. Birinci basa-

mak sağlık hizmeti aile hekimlikleri üzerinden yürütülüyor ve yine kâr hedeflenen bir hizmet. Her kademesinde kâr beklediğiniz bir hizmette kesinlikle yapacağınız şey o hizmetti talep edenlerin sayısını artırmak olur.

Hizmete ulaşmanın önü açılmış olabilir. Ama hizmetin önü açılmış olmasına rağmen o hizmete ulaşmak için hâlihazırda sayabildiğimiz kadarıyla 11 kademe neredeyse o sağlık hizmetinin maliyetinin yarısı, insanların cebinden ödediği paralarla sağlanıyor. Yani randevu almadan başlayın birinci, ikinci, üçüncü basamakta, üniversite hastanelerinde, özel hastanelerde, muayene olmada ödenen katkı ve katılım payı. İlaçlara ödenen katkı payından daha sonra reçeteye getirilen katılım payına kadar. Yatarak tedavilerde tek veya iki kişilik odalarda yatmanın otelcilik hizmeti adı altında verilecek olan ilave ücretlerden tutun özellikli birtakım müdahalelere yönelik üç katına kadar varan ilave ücret almaya kadar. Özel hastanelerde en lüks olanın A sınıfı hastaneden hizmet almayla yüzde 100'e varan ilave ücret ödeme mecburiyetinden tutun, raporlu olan, kronik hastalığı bulunan hastaların ilaçlarına katkı payı almaya kadar her kademe dediğim gibi katkı ve katılım payı alınarak ulaşıldığı bir dönem.

Dikkat ederseniz hiçbir katkı ve katılım payı muayene sırasında ya da tedavi sırasında alınmıyor. Ya maaşından kesiliyor, ay sonunda maaşı aldığı zaman fark ediyor paranın kesildiğini ya da eczanede reçetesini almak üzere girdiği zaman bilgisayarda görünüyor ve onun üzerinden o ücreti ödediğini fark ediyor. Bunlar da aslında Dünya Bankası'nın bir stratejisi.

Sonuç olarak burada söylemek istediğim çökertilmiş, sağlık hizmetine erişilemeyen, ulaşılmayan bir sistemin üzerine sağlık hizmetine ula-

şılabilen bir sisteme geçiş. Böyle bir geçişin memnuniyete neden olacağını söylemek mümkün. Ama yine de biz bu memnuniyetin iddia edildiği gibi yüzde 76'larda olmadığını düşünüyoruz. Buna yönelik olarak da halkın memnuniyetini bizim de ölçmek gibi bir düşüncemiz var. Bunun böyle olmadığını biz göstereceğiz.

Burada bir şey daha ifade etmek istiyorum. Şu anda insanların sağlık hizmetine ulaşması kolaylaşmış olabilir ama o çökertilmiş sistemde sonuna kadar verilebilen hizmetin, bugün sonuna kadar verildiğini düşünmüyoruz. Yani sisteme girip orada kalan hasta sayısı çok fazla. Bir de şu anda verilen hizmetin bu kadar kısıktırılmış başvurularla yığılmadan dolayı nitelikli olmadığını söylemek mümkün. Ayrıca buna sağlık çalışanlarının, özellikle hekimlerin performansına dayalı ödeme sistemi üzerinden ücretlendirmesinin de sağlık hizmetinin niteliğini düşürdüğünü eklemek gerekiyor. Çünkü artık hekim ne kadar çok hasta muayene ederse, ne kadar çok ameliyat yaparsa o kadar çok para alıyor, hastane ne kadar çok tetkik yaptırırsa o kadar çok para kazanıyor. Yani sonuç olarak hastane işletme olunca, kâr etmek amaç olunca doğal olarak sağlık hizmetinin niteliği düşüyor.

yenidünya: Kamu-özel ortaklığı tam olarak nasıl bir proje? Bununla ilgili neler düşünüyorsunuz? SES bu konuda neler yapıyor?

“Kamu-özel ortaklığına ortaklık demek yani hakikaten bu işi çok masum hâle getiriyor. Yani artık kamuda özelin vurgunu demek lazım ya da kamuyu özele peşkeş çekmek demek lazım.”

Çetin Erdolu: Kamu-özel ortaklığına ortaklık demek yani hakikaten bu işi çok masum hâle getiriyor. Yani artık kamuda özelin vurgunu demek lazım ya da kamuyu özele peşkeş çekmek demek lazım. Şöyle ki; kamuya ait bir arazinin kullanım hakkını 25 ile 49 yıllığına kadar özele veriyorsunuz. Diyorsunuz ki ben bu araziye tahsis ettim bunun üstüne 3000-3500 yataklı bir hastane kampüsünü lojistik faaliyetleri ile birlikte yapacağım. Projeyi ihaleye açarken ihaleye ancak yabancı konsorsiyumların da ortak olduğu firmalar girebilir, yeterlilik alır diyorsunuz. Tespit edilen ihale bedeli üzerinden bu kampüs yapılıyor.

Sonra ihaleyi alan firmaya burada verilecek olan sağlık hizmeti dışındaki bütün hizmetleri veriyorsunuz. Ne bunlar? Otel, restoran, ambulans, market, çamaşır, sterilizasyon, kampüs içi dolaşım hizmeti... Bu arada yapmadığım bazı sağlık hizmetlerini de sana yaptıracağım, diyorsunuz. Hizmet satın alma yoluyla.

Bu olanaklar yetmez gibi 25 yıllığına size bu kampüsü yapmanızın karşılığı olarak kira ödeyeceğim diyorsunuz. Ayrıca siz bu ihaleyi yaparken eğer uluslararası bankalardan, fi-

nans kuruluşlarından kredi kullanıyorsanız size hazine taahhüdü ya da hazine kefaleti de vereceğim. Yani devlet olarak uluslararası finans kuruluşlarından kredi almanın kefaletini de taahhüt ediyorsunuz. Katma değer vergisi KDV'den diğer vergi, pul, harç giderlerinden de sizi muaf tutuyorum. Size ayrıca bu kampüsün vereceği hizmette yüzde 70 doluluk da taahhüt ediyorum. Eğer taahhüt ettiğim yüzde 70'lik doluluğu sağlamazsam yüzde 70 doluymuş gibi size kira ödeyeceğim, 25 yıl sonra da burası benim olacak diyorsunuz. Yani verdiğiniz kamu arazisi üzerine yapılan binada siz kiracı durumuna düşüyorsunuz. Sizin ödediğiniz iki yıllık kira ile o kampüsü sizin yapmanız mümkün iken bu sistemle gidip 25 yıllık kira ödeme konumuna getiriyorsunuz.

“Verdiğiniz kamu arazisi üzerine yapılan binada siz kiracı durumuna düşüyorsunuz. Sizin ödediğiniz iki yıllık kira ile o kampüsü sizin yapmanız mümkün iken bu sistemle gidip 25 yıllık kira ödeme konumuna getiriyorsunuz.”

Sağladığı bir olanak daha var. Bu kampüslerin yapılışı ile birlikte devreden çıkacak olan mevcut hastanelerin kullanım hakkını da size veriyorum diyorsunuz. Mesela Ankara'da Etlik Entegre Sağlık Kampüsü yapıldığı zaman Etlik'de yer alan doğum evi, Dışkapı'da yer alan eski SSK Yıldırım Bayezid Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara Numune Hastanesi, Zekai Tahir Burak Doğum Evi, Sami Oğuz Çocuk Hastanesi ve Ruh Hastanelerinin, hepsinin mevkilerini bir düşünün, kullanım alanlarını ihaleyi alan konsorsiyuma veriyorsunuz. Çünkü Yüksek Planlama Kurulu bu kampüslere ya da entegre sağlık kampüslerine yani kamu-özel ortaklığı yapılmasına mevcut olan yatak sayısını artırmamak koşuluyla izin veriyor.

45 bin yeni yatak kazandıracamız deniyor ama öyle değil. Kamu-özel ortaklığı yoluyla faaliyete geçirilecek 40 bin yatak düşünülüyor. 40 bin yatak 40 bin mevcut yatağın yok edilmesi koşuluyla yapılacak. Dolayısıyla mevcut olan bazı hastanelerin kapatılması ya da bazılarının yatak sayısının azaltılması koşuluyla yapılan bir şey bu.

Şimdi bu özelleştirme midir, değil midir?

İngiliz akademisyenler, “İngiltere’de bu süreç başlamadan önce biz bu işi özelleştirme diyemediğimiz için kamu-özel ortaklığı kavramını bulduk, çünkü özelleştirme deseydik kimse kabul etmezdi”

Bu, dünyada ilk defa İngiltere ve Kanada’da uygulanmış bir proje. Hâlâ İngiltere ve Kanada, bu projeden kamu zararı nedeniyle vazgeç-

me eğilimi gösteriyor. Birincisi bu. İkincisi bu işin teorisyenleri özellikle İngiliz, Amerikalı ve Kanadalı akademisyenlerin bu konuda yaptıkları açıklamalar var. İngiliz akademisyenler, “İngiltere’de bu süreç başlamadan önce biz bu işe özelleştirme diyemediğimiz için kamu-özel ortaklığı kavramını bulduk, çünkü özelleştirme deseydik kimse kabul etmezdi” diye açıklama yapıyor. Kanadalı ve Amerikalı akademisyenler kamu-özel ortaklığı kesinlikle kamunun zararına, hiçbir zaman kârlı bir yatırım değildir, tersine o ihaleyi alan firmaların büyük ölçüde kârı topladığı bir uygulamadır şeklinde açıklama yapıyor. Üçüncüsü tabii demokrasinin daha eski ve yerleşik olduğu ülkelerde şeffaflık da o ölçüde fazla. Mesela İngiltere’de kamu-özel ortaklığı uygulamaları ile ilgili bu kampüslerin web sitelerinde aylık bilançoları, gelirleri ve giderleri yayınlanır. Ama Türkiye’de şu anda ihalesi yapılmış veya ihale aşamasında olan kamu-özel ortaklığı entegre sağlık kampüsleri yapımı ile ilgili ne bizim sendika olarak talep ettiğimiz bilgilere, ne de Tabipler Birliği meslek odası olarak talep ettiği bilgilere kesinlikle ulaşamıyoruz. Gizli, meslek sırrı şeklinde cevaplarla veriliyor. Yani burada şeffaflık da yok.

Bir diğer önemli konu da şu; hâlihazırda yapılmış olan ihalelerle fizibilite üzerinden belirlenen ihale bedeli ile gerçekleşen ihale bedeli arasında 2-3 katına kadar fark var. Örneğin benim elimde bir rakam var. Manisa Entegre Sağlık Kampüsünün fizibilite rakamı 8.1 milyon, gerçekleşme rakamı 64.5 milyon lira.

Biliyorsunuz Etlik, Bilkent ve Elazığ ihaleleri ile ilgili Danıştay yürütmeyi durdurma kararı verdi. Böyle olunca başbakan, “Yargı ya da kuvvetler ayrılığı bizim önümüzde önemli bir engel. Danıştay ihaleye intikal ettiği için yabancı sermaye yatırım yapmak için gelmiyor, ürküyor. Biz de bunu yeni bir yasayla düzenleyeceğiz” dedi. Şu anda mecliste kamu-özel ortaklığı ile ilgili bir yasa görüşülüyor. Yasanın adı da “Sağlık Bakanlığınca Kamu-Özel İşbirliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması Hakkında Kanun Tasarısı.” Bu kanun TBMM Plan Bütçe Komisyonu’nda görüşülürken sendika olarak biz de çağırıldık. Onlara kamu-özel ortaklığı ile ilgili yaptığımız sunumdan şaşkınlık uyandıracak bazı bilgiler vermek istiyorum.

Etlik Entegre Sağlık Tesisi için ön fizibilite raporunda öngörülen kira 53 milyon, sözleşmedeki kira bedeli 276 milyon lira. Yani arada 5 kat fark var. Manisa için öngörülen kira bedeli 8.1 milyon iken ihalede gerçekleşen rakam 64.25 milyon lira. Yani şirketlerin yatırımlarını iki yılda amorti ettikleri, geri kalan 23 yılda devamlı kira aldıkları tespit edilmiş. Toplam rakam olarak da bütün Türkiye çapında hâlihazırda hazırlığı yapılan 22 tane kamu-özel ortaklığı ile yapılacak şehir hastanesi de dediğimiz hastane var. 3 milyar 880 milyon lira

sabit yatırım üzerine 26.5 milyar lira fazladan ödeme yapıldığı tespit edilmiş toplam üzerinden. Yani bu kadar önemli bir büyüklükte bir kaynağın bu kadar rahatça verilmesi hakikaten kamu-özel ortaklığı değil, özelin kamuya vurgunu demektir.

yenidünya: Peki bu Kamu Hastane Birlikleri Yasası ile artık kamuda da CEO olarak nitelendirilen Genel Sekreterler döneminin başladığını biliyoruz. Bu süreç sağlık emekçilerini nasıl etkileyecek?

Çetin Erdolu: Şimdi CEO’lar ve CEO’larla birlikte hastaneleri yöneten kadrolar biliyorsunuz bu kanun hükmünde kararnameye göre beraber geliyorlar, beraber gidiyorlar. Herhangi bir güvenceleri yok 2 ile 4 yıl arasında sözleşme yapıyorlar. Sözleşmelerinin devam etmesi ya da bittiğinde sözleşmenin tekrar yapılması onların bünyesinde yönettikleri hastanelerin performansı ile ölçülüyor. Bu performansın hangi kriterler üzerinden ölçüldüğünü de üç aşağı beş yukarı herkes biliyor artık. İlk ölçüt verimlilik, yani kâr üzerinden hesaplanıyor. Dolayısıyla CEO’ların ve CEO’larla birlikte bu yönetim biçimini sürdürenlerin performansı ya da iş güvencesi o hastanelerin, o birliğin göstereceği performansla ya da edeceği kârla ilgilidir, onunla bağlantılıdır. Böyle olunca da CEO’lar ve sözleşmeli yöneticiler kâr edebilmek adına az kişiyle çok iş yapmaya ya da az maliyetle kâr edecek bir hizmet çıkarmaya çalışacak.

Hizmeti, sağlık hizmeti üzerinden değerlendirsek iki tane bileşen vardır. Biri kullanılacak olan teknoloji, ilaç, araç-gereç, biri de iş gücü. Teknoloji, ilaç, araç-gereçten hizmetin nitelikli ve para edebilir, kâr edebilir olmasını sağlamak adına kısıntıya gidemezsiniz. Gitseniz de belli bir düzeyde kalmak zorundasınız veya malzemedem kısınsanız bile teknoloji de belli düzeyin altına inemezsiniz. Geriye ikinci bileşen kalıyor.

“CEO’lar ve sözleşmeli yöneticiler kâr edebilmek adına az kişiyle çok iş yapmaya ya da az maliyetle kâr edecek bir hizmet çıkarmaya çalışacak.”

İkinci bileşen de iş gücüdür. O zaman iş gücünün ucuzlatılmasına ihtiyaç var. İş gücü nasıl ucuzlatılır? Ya ücretleri düşürürsünüz, ya da az kişiyle o hizmeti verirsiniz. Kamu hastane birliklerinde yapmaya çalışacakları şey budur. Hâlihazırda bunların sonuçları da elimize gelmeye başladı. 2 Kasım 2012 tarihinde kamu hastane birlikleri uygulaması başlatıldı. 20 Aralık’ta alınmış bir kararlar 7 bin sağlık çalışanı bir gecede liste hâlinde halk sağlığı kurumundan yani birinci basamaktan kamu hastane birliklerine aktarıldı. Bir tanesi bu.

İkincisi özellikle Suriye sınırında mevcut olan bazı illerde savaş koşullarının hâkim olması nedeniyle Türkiye’nin birçok yerinden oradaki

hastanelere hekim ve hekim dışı sağlık personelini geçici görevle gönderdiler. Kim aracılığıyla? Kamu Hastane Kurumu Başkanlığı veya genel sekreterin böyle bir karar almasıyla. Kamu hastane birlikleri bünyesinde bulunan hastanelerin personel ihtiyaçları ve hizmetin yürütülmesi doğrultusunda Dışkapı Yıldırım Bayezid Hastanesi'nde çalışan bir hemşire pat diye bir sabah hastaneye gittiğinde eline bir kağıt veriliyor Ankara 1 Numaralı Genel Sekreterlik sizin Ankara Hastanesi'nde 3 ay geçici görevle çalışmanızı uygun görmüştür şeklinde. Yani birliğe dahil hastaneler arasında oldukça ilginç personel hareketleri var. Elbette ki sağlık çalışanı açısından işyeri güvencesinin olmaması oldukça önemlidir. Çünkü zaten sağlık emekçilerinin döner sermayeyi çıkardığınız zaman aldıkları ücretler yoksulluk sınırı düzeyindedir. Yoksulluk sınırı düzeyinde ücret alan bir kimse'nin Etlik Hastanesi'nde veya Dışkapı Hastanesi'nde çalışıyorsa ve eğer Aydınlikevler'de oturuyorsa Ankara Hastanesi'nde veya Zekai Tahir Burak Doğum Evi'nde çalışması hâlinde yol parasının iki katına çıkacağını düşünerek değerlendirmek lazım bazı şeyleri.

Bir konu da şu; insanların görev tanımlarını zorlayan birtakım uygulamalar var. Örneğin bir EKG teknisyenine aynı zamanda laboratuvar da başka bir iş yapması dayatılıyor veya bir psikoloğa beyin elektrosu da çekebilirsin deniyor. Bu şekilde bir işi daha az kişiye yaptırmak ya da o işe bir kimseyi tahsis etmemek.

İşyeri güvencesinin kalkması, görev tanımının değişmesi dışında esnek çalışma dayatılıyor. Artık CEO'lar sağlık çalışanlarını bir salonda top-

luyorlar. Ve artık sistem 8-16 mesaisi artı arada bir nöbet tutmanın dışında çıkmıştır. 7 gün 24 saat bu hastane sadece acil hizmet vermek üzere değil, her ünitesiyle açık duracaktır. Buna göre burada çalışmak isteyen çalışır, çalışmak istemeyen de Bey-pazarı'ndaki veya Polatlı'daki hastaneye gönderilebilir şeklinde tehditlerle esnek, kuralsız ve kâr ihtiyacına göre çalışmaya zorluyorlar.

“Sağlık ve sosyal hizmet alanında kamunun, hizmeti ücretsiz ve erişilebilir, nitelikli hâlde vermesine yönelik uygulama artık sona ermiştir. Bundan sonra sağlık hizmetine ulaşabilmek, erişebilmek kolaylaşmışsa bile mutlaka ve mutlaka her kademedeki katkı ve katılım paylarının ödeneceği bir süreç başlamıştır.”

Ayrıca biliyorsunuz sağlık alanında, başta hemşireler olmak üzere, çalışanların tümü normal günlük kıyafetleri ile çalışan insanlar değiller. En az bir soyunma odasına ihtiyaçları var. Fakat CEO'lara verilecek performans notlarından bir tanesi hastanenin sağlık hizmetine ilişkin olarak kullanım alanının genişliği üzerinden verildiği için artık hemşirelerin ve hekimlerin soyunma ve dinlenme odaları ancak bir insanın sığabileceği şekilde küçültülüyor. Dinlenme odaları zaten tamamen kaldırıldı. Çünkü artık esnek çalışma var. Geldiğinde 24 saat kalmayacaksınız. Dolayısıyla şu anda hastanelerin çoğu kamu hastane birlikleri uygulaması ile birlikte şantiyeye dönmüş durumda. Ama bu şantiyeler hekimin, hemşirenin, sağlık

teknisyenin soyunma ve dinlenme odasını azaltmak adına.

yenidünya: Çok teşekkür ediyoruz. SES adına okuyucularımıza iletmek istediğiniz düşünceleriniz, mesajlarınız neler?

Çetin Erdolu: Sağlık ve sosyal hizmet alanında kamunun, hizmeti ücretsiz ve erişilebilir, nitelikli hâlde vermesine yönelik uygulama artık sona ermiştir. Bundan sonra sağlık hizmetine ulaşabilmek, erişebilmek kolaylaşmışsa bile mutlaka ve mutlaka her kademedeki katkı ve katılım paylarının ödeneceği bir süreç başlamıştır. Yakın zamanda ödenmeye başlanan genel sağlık sigortası, ödenen vergileri katmıyorum. Ödediğimiz vergiler, bunun üstüne alınan genel sağlık sigortası primine rağmen, katkı ve katılım paylarına rağmen verilecek olan sağlık hizmetinin kapsamı giderek daraltılacaktır. Yani hastaneye gittiğinizde genel sağlık sigortası prim borcunuz olmasa bile bazı hastalıklarla ilgili hizmet alamayacağınız ifade edilecek ve bunun için tamamlayıcı sigorta dediğimiz bir sigorta daha yapmak zorunda kalacaksınız. Sadece hastalıklar açısından mı? Hayır, hepimiz biliyoruz ki zaman zaman bazı ilaçların ödemesi kapsam dışına çıkarılıyor. Hatta ve hatta hayati önemi olan bazı ilaçların ödemesi bile. Örneğin geçen günlerde lösemi tedavisinde kullanılan bir ilaç kapsam dışına çıkarıldı. Lösemili çocukların babaları bir eylem yaptılar da bakanlık uyardı onun üzerine tekrar kapsam alanına dahil edildi. Bazı ilaçların, bazı tedavilerin ve bazı hastalıkların kapsam dışına çıkarılacağı, bunun için de ayrıca özel sigorta şirketlerine ek pirim ödemeleriyle tamamlayıcı sigorta

yaptırarak bu hizmeti alabileceğimiz bir dönemle karşı karşıyayız.

“Bu nedenle öncelikle örgütlü olan diğer emek ve meslek örgütlerinin ama en önemlisi her gün hastaneye gitmek, bir aile hekimine gidip hizmet almak zorunda kalan tüm halkımızın bu mücadeleye katılmaması hâlinde ücretsiz, erişilebilir, nitelikli bir sağlık hizmetini kamu eliyle verilmemesini sağlayamayız.”

Biz sağlık ve sosyal hizmetler alanında örgütlü olan sendikalar ve sağlık çalışanları olarak Tabipler Birliği, Devrimci Sağlık-İş, Hemşireler Derneği, Diş Hekimleri Birliği gibi bu alanda örgütlü emek ve meslek örgütleri ile ortak bir mücadele yürütüyoruz. Ama tek başına bizim mücadelemizin eksikliği var. Sağlık hizmetini biz üretiyoruz. Aynı zamanda hizmeti alıyoruz da. Türkiye'de 75 milyon nüfus varsa bunların hepsi hizmet alıyor. Bu nedenle öncelikle örgütlü olan diğer emek ve meslek örgütlerinin ama en önemlisi her gün hastaneye gitmek, bir aile hekimine gidip hizmet almak zorunda kalan tüm halkımızın bu mücadeleye katılmaması hâlinde ücretsiz, erişilebilir, nitelikli bir sağlık hizmetinin kamu eliyle verilmemesini sağlayamayız. Bu nedenle ben bu mücadelede mutlaka sağlık hizmetine ihtiyacı olan, sosyal hizmet ihtiyacında olan herkesin bulunması ve olması gerektiğini düşünüyorum. Sizin aracılığınızla bu mücadeleye onların da katkıda bulunması, bizimle birlikte yürümeleri için çağrıda bulunuyorum.

söyleşi - fotoğraf: tuba engel

Hedefte İstanbul Barosu var!

AKP milletvekili Bülent Turan, 5 Şubat 2013'te yaptığı açıklama ile İstanbul Barosu yönetiminin avukatlık kanununa göre düştüğünü iddia etti. Turan, Başkan Ümit Kocasakal ile 8 yönetim kurulu üyesinin hakkında Balyoz Davası ile ilgili olarak baskı yapmak suretiyle mahkeme, hâkim, ve savunmaya engel olmak iddiasıyla savcılığın iddianame düzenlediğini söyleyerek; yönetim kurulunun seçilmeye engel bir suçtan yargılanmaya başladığını ve kanuna göre yönetimin düşmüş olduğunu belirtti.

Uzun süredir AKP hükümetinin hedefinde olan Baro yönetimi ise yaptığı açıklama ile görevlerinin başında olduklarını ve tartışmaların spekülasyondan ibaret olduğunu duyurdu. Açıklamada davanın yönetimi korkutmak amacıyla açılmış siyasi bir dava olduğu ve usul yönünden de hatalı açıldığı vurgulandı.

Cevabı genel kurul verecek

AKP Milletvekili Bülent Turan'ın iddialarının üstüne atlayan yandaş basın, seçimle iş başına gelmiş Baro yönetimini gayrimeşru ilan etme operasyonu yürüttü. Gelişmeler üzerine Baro yönetim kurulu 7 Şubat'ta yaptığı açıklamayla olağanüstü kongreye gitme kararı aldığını duyurdu.

Baro yönetimi yaptığı açıklamada: “Mesleğe, meslektaşına, Baroya yönelik saldırılara, tasfiye girişimi ve tezgâhlarına en iyi cevabı Genel kurulumuz verecektir” dedi.

Avukatlar birleşiyor

Çağdaş Hukukçular Derneği, Katılımcı Avukatlar Grubu, Özgürlükçü Hukuk Platformu ve Kartal Hukukçular Derneği gibi ilerici, demokrat ve yurtsever avukat grupları yaşananlar karşısında Baro yönetiminin yanında olduklarını beyan eden açıklamalar yaptılar. Ayrıca Türkiye Barolar Birliği TBB başta olmak üzere diğer il Barolarından da destek mesajları geldi. Bu yönüyle özellikle ÇHD operasyonu sonrasında avukatlar arasında ortaya çıkan dayanışmanın artarak devam ettiği görülüyor.

AKP KESK'e saldırmaktan bıkmıyor!

AKP hükümeti KESK'e yönelik yeni bir saldırı hamlesi gerçekleştirdi. Bu seferki operasyonun bahanesi ise DHKP-C oldu. 19 Şubat sabahı 28 ilde eş zamanlı olarak başlatılan polis operasyonunda KESK Genel Merkezi de basılarak arandı. 167 kişi gözaltına alındı.

KESK Genel Merkezinden aynı gün yapılan açıklamada şöyle denildi: “KESK olarak, ne zaman haklarımızı, özgürlüklerimizi yok sayan düzenlemelere, saldırılara karşı emek ve demokrasi mücadelemizi yükseltsek karşımızda korku imparatorluğunun mimarı AKP'yi buluyoruz. Bu sabah gerçekleştirilen operasyonun KESK olarak ülke genelinde başlattığımız örgütlenme kampanyasının

birinci gününe denk getirilmesi de kesinlikle tesadüf değildir.” KESK'e yönelik operasyonlar yurt genelinde yapılan eylem ve açıklamalarla protesto edildi.

Gözaltına alınan KESK üye ve yöneticilerinden, çoğunluğu İstanbul'dan olmak üzere 58'i tutuklandı. Tutuklananlar arasında Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri Akman Şimşek de var. KESK üye ve yöneticilerinin tutuklanmaları için gösterilen gerekçeler ise sendikal faaliyetleri.

Sendikacılar daha önceki hükümetler dönemlerinde de tutuklanırlardı. Ama sendikacıların sendikal faaliyetlerde bulunmalarının tutuklama gerekçesi olarak gösterilmesi “şerefi” AKP'nin.

Baharın ve mücadelenin yükseldiği ay: Mart

Mart ayı dünyada ve ülkemizde ayrı bir öneme sahip. Mart ayı nasıl ki baharın gelişini, doğanın yeniden canlanışını simgeliyorsa toplumsal mücadele tarihimizde de ayrı bir canlanmanın, alt üst oluşun tarihi olmuş adeta. Takvimlere baktığımızda Mart ayı içerisinde iyisiyle kötüsüyle yaşanmış birbirinden önemli onca gün olduğunu görüyoruz.

8 Mart, 16 Mart, 21 Mart, 30 Mart...

8 Mart: Dünya Emekçi Kadınlar Günü

19. yüzyılın çalışma koşulları, kapitalizmin özüne uygun biçimde ağır bir sömürü altında geçiyordu. Böylesi bir dünyada ilk olarak Amerika'da kadın ve çocuk işçi çalıştırmanın yaygın olduğu dokuma sektöründe çalışan emekçiler harekete geçme kararı aldılar. 1909 yılında, New York'taki Triangle gömlek fabrikasında binlerce kadın 16 saatlik işgününe, ağır çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı greve çıktılar. Greve çıkan kadınların talepleri 10 saatlik işgünü, daha iyi ücret ve insana yakışır çalışma koşullarının sağlanmasıydı. Kadınların ve işçilerin oy kullanma hakkının

bulunmadığı, yaşlılık, analık, iş kazası ve hastalık sigortalarının yok sayıldığı bu mücadele döneminde, kadınların talepleri adım adım tüm dünyada kabul görmeye başladı.

1910 yılında Danimarka'da 17 ülkeden kadın delegelerin katıldığı 2. Enternasyonal Kadınlar Konferansında, Alman delege Klara Zetkin'in 8 Mart'ın "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olması önerisi kabul edildi. Bir sonraki yıl 1911'de Avusturya, Almanya, Danimarka ve İsviçre'de yapılan Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarına 1 milyondan fazla kadın ve emekçi katıldı.

1917 Ekim Devrimi'nden sonra Sovyetler Birliği'nde 8 Mart resmen bayram ilan edildi. On yıllar boyunca kapitalist hükümetlerce kabul edilmeyen Emekçi Kadınlar Günü, Birleşmiş Milletler'in 1977 yılında aldığı bir kararla, tüm dünyada 8 Mart Dünya Kadınlar Günü olarak kutlanmaya başladı.

16 Mart: Halepçe

Halepçe, Irak'ta canlı bir ticaret hayatına sahip ve yönetim merkezi özelliğinde bir Kürt şehriydi. Peşmergelere verdiği güçlü destekle biliniyordu. Şehirde sosyalist, komünist grupların yanı sıra Celal Talabani'nin KYB'si ve İran yanlısı İslami Hareket Partisi aktif olarak faaliyet yürütmekteydi. İran-İrak savaşının sonlarına yaklaşıldığı dönemlerde İran ordusunun saldırısına dayanamayan Irak hükümet güçleri geri çekildi ve Halepçe Kürtlerin eline geçti. Irak hükümeti-

nin verdiği karşılık 16 Mart 1988'de şehre kimyasal bomba atmak oldu. Şehrin 5.000 sakini çocuk, genç, ihtiyar demeden en ağır acılar içinde kıvrılarak can verdi.

İnsanlık tarihine bir kara leke olarak geçen bu soykırım, o sırada henüz Saddam yönetimini desteklemekte olan ABD ve Avrupa egemenleri ve Özal yönetimi tarafından sessizce geçiştirildi. İki yüzlü bir tutumla, ancak Saddam ABD'nin ayağına bastığında gündeme getirildi.

21 Mart: Zulme karşı başkaldırı

21 Mart, Kürt halkının ulusal bayramı Newroz'dur. 21 Mart, Batı Asya ve Orta Asya halklarının bayramı Nevruz'dur. 21 Mart, aynı zamanda, Dünya Irkçılıkla Mücadele Günü'dür.

Bütün bu nitelikleriyle 21 Mart, zulme karşı başkaldırının, özgürlüğün, eşitliğin, kardeşliğin, dayanışmanın simgesidir.

Kürt halkı, zalim hükümdar Dehak'a karşı Demirci Kawa'nın yaktığı isyan ateşini çağlar boyunca taşıyarak Newroz'u bugüne getirdi. Bugün hepimiz Newroz'u eşitlik ve özgürlük temelinde onurlu bir barış için mücadele günü olarak kutluyoruz.

Batı Asya ve Orta Asya halkları karanlıktan ve kıştan çıkışı, doğanın uyanışını, aydınlığı, bolluğu ve bereketi binlerce yıl kardeşçe kutlayarak Nevruz'u bugüne getirdi. Nevruz bugün emperyalizmin ve siyonizmin saldırı ve işgaline karşı Suriye, Irak, İran, Filistin, Afganistan ve Orta Asya halklarının mücadele günüdür.

16 Mart: Üniversite Katliamı

70'li yıllarda yükselen mücadeleyi boğmak, ilerici, sosyalist gençlere gözdağı vermek yönetenlerin gündemine girmişti. Bu dönemde ilerici ve devrimcilere yönelik çok sayıda cinayet işlendi. Saldırıları özellikle de üniversiteleri hedef alıyordu. Dönemin üniversitelerinde okuyan öğrenciler, sivil faşist saldırılar dolayısıyla okullarına topluca girip topluca çıkmaya başlamışlardı.

16 Mart 1978 günü Beyazıt'ta bulunan İstanbul Üniversitesi'nden, öğrenciler kitlesel bir şekilde çıkmaya başladıkları sırada birden üzerlerine bombalar yağmaya başladı. Ardından kurşun sesleri duyuldu. Çok planlı bir şekilde hazırlanan bu katliamı gerçekleştirenler ise ellerini kollarını sallayarak oradan uzaklaştılar.

Saldırıda yedi devrimci öğrenci katledildi. Katledilen öğrenciler Murat Kurt, Hamit Akın, Cemil Sönmez, Baki Ekiz, A. Turan Ören, Abdullah Şimşek ve Hatice Özen adlı arkadaşlarımızdı. Hatice Özen o zamanki Dev-Genç içinde çalışıyordu. Diğer arkadaşların üçü İlerici Gençler Derneği İGD'li, üçü ise Türkiye İşçi Partisi TİP üyesiydi.

Cihan Demirci - Zamanaşımı sergisi

Katliamın duyulmasıyla birlikte ilerici öğrencilerin örgütlediği gençler İstanbul Üniversitesini sabaha kadar işgal ettiler. DİSK'in kararıyla 20 Mart günü "Faşizme Karşı İhtar Eylemi" yapıldı. O tarihten beri, her 16 Mart, tüm ilerici, devrimci, sosyalist öğrencilerin faşizme nefretlerini haykırdıkları bir gün hâline geldi.

Katliamın aktif sorumlularının Latif Aktı, Zülküf İso ve polis memuru Mustafa Doğan olduğu anlaşıldı. Zülküf İso adlı MHP'linin annesi Sultan İso, mahkemede oğlunun yıllar sonra Latif Aktı tarafından öldürüldüğünü, oğlu öldürülmeden önce kendisine katliamı polis memuru Mustafa Doğan ve Latif Aktı ile birlikte gerçekleştirdiklerini söylediğini belirtti.

30 Mart: Kızıldere

1961 Anayasası'nın ülkeye nispi de olsa bir özgürlük havası getirmesiyle, başta üniversitede okuyan gençler olmak üzere toplumun tüm kesimlerinde ülke sorunlarına karşı bir duyarlılık başlamıştı. Fikir kulüplerinde tartışan gençler, çok kısa bir zaman içinde sadece tartışmakla sorunların çözülemeyeceğinin ayır-dına vardı. Çözüm örgütlü mücadeleden geçiyordu. Ancak 12 Mart darbesi öncesinde ilerici, devrimci, sosyalist gençlik kitleleri birbirinden farklı gruplara ayrılmışlardı ve darbeye karşı kendi buldukları cepheden eylemlere giriştiler.

Bu örgütlerden biri olan ve Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu THKO imzasıyla eylemler yapan Deniz Gezmiş ve arkadaşları bir operasyon sonrasında yakalandılar ve mahkemeye çıkarıldılar. Mahkeme Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ı idama mahkûm etti.

Farklı bir ideolojik hatta sahip Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi THKP-C adlı bir örgüt kurmuş olan Mahir Çayan ve arkadaşları ise daha düne kadar birlikte hareket ettikleri Denizlerin idamına karşı bir şeyler yapma düşüncesiyle 1972 yılının 27 Mart'ında Ünye Radar Üssü'nde görevli üç İngiliz teknisyeni kaçırdılar. Teknisyenlerle beraber Tokat'ın Niksar ilçesine bağlı Kızıldere köyüne geldiler. Amaçları teknisyenlerle Denizleri takas etmektir. Ama olmadı. Kaldıkları yer bir köylü tarafından ihbar edildi ve çevreleri sarıldı. 30 Mart'ta gün boyu süren çatışmaların ardından Mahir Çayan ve dokuz arkadaşı katledildi. Kendileriyle birlikte getirdikleri üç İngiliz teknisyen de bu arada öldü. Kısırdıkları evde yalnızca Ertuğrul Kürkçü tesadüfen sağ kalmayı başardı. Mahirlerin öldürülmesinden bir hafta sonra, 6 Mayıs'ta Denizler de idam edildiler.

Türkiye topraklarının gösterdiği gibi, ne Mahirlerin öldürülmesi, ne de Denizlerin asılması devrim özlemini ortadan kaldıramadı. 1970'li yıllardan günümüze kadar onların savundukları yoldan farklılaşarak da olsa giden gruplar bunu kanıtlamıştır.

Petrol-İş Kadın dergisinin on yılda biriktirdikleri...

Türkiye'de bir sendika tarafından periyodik olarak çıkarılan ilk ve tek kadın dergisi *Petrol-İş Kadın*, onuncu yıldönümünü 2 Mart 2013 Cumartesi günü Taxim Hill Otel'de geniş bir davetli katılımıyla görkemli bir şekilde kutladı. 'Hem evde, hem işte çalışan kadının dergisi' sloganıyla onuncu yılını kutlayan *Petrol-İş Kadın*'ın davetine sendikalardan, bağımsız kadın hareketinden, feminist çevrelerden ve akademi dünyasından kadınlar katıldı.

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Petrol-İş'in erkeklerin yoğun olarak çalıştığı bir sektörde örgütlü olmasına rağmen, süreç içerisinde sendika tüzüğü'nün cinsiyet bakış açısıyla yeniden gözden geçirilerek, tüzüğe "kadın erkek eşitliğini savunmak, bu eşitliğin inşası için evde, işyerinde ve sendikalarda gereken her türlü önlemin alınması ve uygulanması için çaba sarf etmek, bu amaçla kadın büroları ve komisyonları kurmak, kadına yönelik her türlü şiddetle mücadele etmek" şeklinde bir maddenin eklendiği bir düzeye geldiklerini belirtti. Böylelikle sadece işyerlerinde değil, evdeki cinsiyetçi işbölümüne karşı da mücadeleyi sendikal görevlerinin arasına koyduklarını belirtti.

Öztaşkın, Türkiye işçi sendikaları tarihinde bir ilke de imza attıklarını ve disiplin suçlarının tanımlandığı maddeye "...kadınlara yönelik şikayetlerde, kadının beyanı esastır, karşı taraf aksini ispat etmekle yükümlüdür" hükmünün eklendiğini belirtti. Öztaşkın, bu radikal değişiklikleri ise "kadın dergimizin oluşturduğu bilgi ve deneyim birikimi olmadan yapamazdık" ifadeleriyle açıkladı.

Öztaşkın'ın konuşmasının ardından dergiyi yayına hazırlayan Necla Akgökçe ve Selgin Zırhlı Kaplan derginin yayın hayatına başladığı günden bugüne gelen süreci anlattılar. Derginin genel yayın yönetmeni Necla Akgökçe konuşmasına, on yıl önce yayın hayatında başladığı dönemde kadın dergisini özerk bıraktıkları, hiçbir biçimde içeriğine karışmadıkları için ve kendilerine güvendikleri için merkez yönetim kuruluna teşekkür ederek başladı. Akgökçe, konuşmasının

devamında Petrol-İş üyesi kadınlara ve üye eşlere teşekkür ederek, "onlar olmasaydı böyle bir dergi olmazdı. Böyle bir derginin konuları olmazdı, bu zenginlikte bir dergi olmazdı. Onların günlük yaşam ve mücadele deneyimleri bizim yolumuzu aydınlattı ve içeriğimizi ve herşeyimizi onlar sağladılar" diye belirtti. Akgökçe, ayrıca, bugüne kadar kendilerine gerek yazı gerek eylemlilik düzeyinde her konuda katkı koyan "bir kadın kurtuluş hareketi olmasaydı, bunun bilgi ve birikimi olmasaydı, kadın kurtuluş hareketinin mücadele deneyimleri olmasaydı, bu dergi bence olurdu da belki, böyle olmazdı" diye konuştu.

Selgin Zırhlı Kaplan yaptığı konuşmada, bir işe sıfırdan başlamış olmanın ve buraya getirmiş olmanın mutluluk verdiğini, kendisini bir mimar gibi hissettirdiğini belirtti. Hazırlık sürecinde çok çalışıldığını belirten Kaplan, "hepinizin katkılarıyla epey ileri noktalara geldik, salonda bulunan birçok yüz tanıdık geliyor, bu da boşuna çalışmamış olduğumuzu gösteriyor" diye konuştu. Kaplan, konuşmasının devamında, duygularını "Necla'nın çok güzel bir deyişi var, 'küçük kızımız on yaşına geldi' diyor, kızımızı on yaşına getirdik, kazasız, belasız..." diyerek ifade etti. Kaplan, "*Petrol-İş Kadın* dergisi yalnızca yaşananları anlatan bir dergi değil, aynı zamanda da anlattıklarımızı yaşıyoruz, harekete geçiyoruz..." diyerek, derginin emek ve meslek örgütlerinden, işyerlerinden kadınları bir araya getiren bir yapı hâline gelmeye başladığına işaret etti. "Birazdan izleyeceğimiz slaytta duygularımı ifade etmeye çalıştım" diyerek konuşmasını bitirdi.

Konuşmacıların ardından "On Yıllık Yürüyüşümüz" başlıklı slayt gösterimi gerçekleştirildi. Petrol-İş Sendikası'nın farklı şubelerinden ve işyerlerinden, üye ve üye eş kadınlara görüntüleriyle başlayan slaytın devamında, sırasıyla önce Petrol-İş'li kadınların, daha sonra ise diğer sendika ve işyerlerinde kadınların yürüttüğü direnişlerin görüntülerine yer verilmiş. Slaytta ayrıca Petrol-İş Sendikası Kadın Servisi'nin yaptığı eğitimlerden görüntüler yer alıyor. Toplumsal cinsiyet eğitimlerinden görüntüler, Petrol-İş Sendikası'nın bu konudaki ciddi niyetlerini sergilemesi açısından önem taşıyordu.

Slayt gösteriminin ardından Kocaeli Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Betül Urhan "Karanlık tablodan yansıyanlar: *Petrol-İş Kadın* dergisi" başlıklı

bir sunum gerçekleştirdi. Urhan, "*Petrol-İş Kadın* dergisi normal bir aile dergisi olarak da kendini devam ettirebilirdi" diye başladığı konuşmasına, "ancak *Petrol-İş Kadın* dergisi böyle yapmadı" diyerek, bu anlamda özellikle önemli olduğunu ifade etti. Betül Urhan, Türkiye'de kadınların istihdamının artırılmasına dönük hükümet tarafından planlar hazırlandığını, bunun kadınların istihdama katılabileceği öngörüsüne yol açtığını, ancak kadınlara dayatılan esnek çalışma modellerinin, "yeni liberal politikaların ve ekonomik politikaların istediği ve asla vazgeçemediği kadın işgücünün emek piyasasına çekilmesi süreci" olduğunu belirtti. *Petrol-İş Kadın* dergisinin bu süreçte çok önemli olduğuna işaret eden Urhan, sendikal alanda kadın sorunu bir yana, bu konularda yazı yazılan çok fazla derginin ve köşe yazılarının olmadığına işaret etti.

"*Petrol-İş Kadın* dergisinin bizim için anlamı" başlıklı forumda, çok sayıda kadın söz alarak, *Petrol-İş Kadın* dergisi hakkındaki duygu ve düşüncelerini paylaştılar.

DİSK Kadın Komisyonu ve "Emek ve Meslek Örgütlerinden Kadınlar"ı temsilen bir konuşma yapan Nebile İrmak Çetin, sendika yönetimlerinin kadını taraf ve bir güç olarak görerek, karar mekanizmalarına dahil etmelerinin önemine değindi. Konuşmasında kadın kurumlarına da bir çağrı yaparak "kadın kurtuluş mücadelesi emek veren emekçi kadından bağımsız yürümeyecektir. Onun için bizim bu güç birliğini sağlayıp önce sendikalardan bunu başlatmamız gerekiyor" diye konuştu.

Derginin "Tarihten Kadın Sesleri" köşesini hazırlayan Doç. Dr. Serpil Çakır, yüz yıl önce çıkmış olan ve yakında yüzüncü yılını kutlayacak olan "Kadınlar Dünyası" dergisine atıfta bulunarak, "*Petrol-İş Kadın* dergisi tarihteki yerini aldı. On

sene çıkan ve halen çıkmaya devam eden tek dergi" diye konuştu. Serpil Çakır, konuşmasında Necla Akgökçe'nin derginin çıkarılmasındaki rolüne ve önemine işaret ettikten sonra kadın hareketinin katkılarına değinerek, "Bu coşku hepimizi çok güçlendirdi, kadınlar *Petrol-İş Kadın* dergisini güçlendirdi, bundan sonra üzerine daha çok tez yazmamız gerekir, daha çok yazı yazmamız gerekir, daha çok destek vermemiz gerekir, çünkü dergimizden güç alıyoruz" diye konuştu.

Sendikanın toplu sözleşme uzmanı Avukat Serpil Aksakal da, *Petrol-İş Kadın* dergisi sayesinde toplu sözleşmelerin kadın bakış açısıyla yeniden incelendiğini ve sözleşme hükümlerine mobbing, taciz, ücret eşitsizliğine yönelik önlemler içeren maddeler eklendiğini belirtti.

Forumda ayrıca, bağımsız kadın örgütlerinden, feminist çevrelerden ve akademi dünyasından kadınların yanı sıra Petrol-İş Sendikası Gebze Şubesi'ne bağlı Mecaplast işyeri temsilcisi Emek Nalbant, Zentiva işyerinden Petrol-İş üyesi Hacer Yalın, Sendikal Güç Birliği Platformu Kadın Koordinasyonu adına Tekgıda-İş Sendikası Kadın Komisyonu Başkanı Neslihan Taşoluk Nakaş, Sosyal-İş Sendikası'ndan Bilge Çoban ve feminist yazar Ayşe Düzkan, Ekmek ve Gül programının sunucusu Özge Ayaz, İMECE kadın sendikası'ndan Serpil Kemalbay söz alarak *Petrol-İş Kadın* dergisiyle nasıl tanıştıklarını, yaşadıkları deneyimleri paylaştılar. Ayrıca, İKD, SFK, SKM, UID-DER gibi kurumlar da konuşma yapan ve mesaj sunanlar arasındaydı.

Etkinlik, izleyicilerin ezgilerine eşlik ettiği MARE Kadın Sesleri Topluluğu'nun sunduğu müzik şöleniyle sona erdi.

İKD'den İSMACO işçilerine ziyaret

1 Mart 2013 Cuma günü İKD'li kadınlar sendikacı olmaları sebebiyle işten atılan İSMACO işçilerini, direnişlerinin 72. gününde Tuzla Serbest Bölge'deki direniş çadırlarında ziyaret etti.

2012 yılının Aralık ayında sendika faaliyeti yürüttükleri gerekçesiyle işten atılan 4 işçinin direnişi Tuzla Serbest Bölge'de devam ediyor. İşçiler haftaiçi her gün saat 8.30'dan 17.30'a kadar Tuzla Serbest Bölge gümrük kapısı girişinde bulunan çadırlarında bulunuyor ve içerideki kadın arkadaşlarına gün içinde yaşanan sıkıntıları dövizlere yazarak kendilerini tekrar tekrar hatırlatıp mücadeleye çağırıyorlar.

Atılan işçilerle dayanışmayı büyütme ve onların direnişine destek olmak

için İKD'li kadınlar direniş çadırına bir ziyarette bulundular. İşçiler işten atılma süreçlerini, iş yerinde yaşadıkları baskıları, işçilerin kadın şeflerin erkek olmasından dolayı uğradıkları mobbingi (sistemik psikolojik şiddet ve yıldırma), işçileri bölüp birbirine kıskırtmak için etnik ve mezhepsel farklılıkların nasıl kullanıldığını, işçilerin kafasının haklarını aramanın ve yaşadıkları mağduriyetlerin hesabını sorup sendika haklarını istemenin dışında başka şeylerle meşgul olmasının nasıl sağlandığını ve direniş öykülerini İKD'li kadınlarla paylaştılar. Sohbetin ardından dayanışmayı büyütme sözü vererek İKD'li kadınlar çadırdan ayrıldılar.

Enerji Hanım: Ev 'kölesi'nin tasarruf hikâyesi ve soru önergesi

Kadınları enerji tasarrufu konusunda 'bilinçlendirmeyi' amaçlayan "Enerji Hanım" kampanyası devam ediyor. Kampanyanın televizyonlarda dönen videosunda "Enerji Hanım" bir odadan diğerine koşturuyor, gereksiz lambaları söndürürken afacan oğlunun açık bıraktığı buzdolabının kapağını kapatıyor, diğer odada kızının yaptığı ütünün fişini erken çekip kocasının kumandadan kapattığı televizyonu düğmesinden kapatıyor ve her videonun sonunda da kadınlara tasarruf yapmaları için ne yapacağını öğütüyor.

Kampanyanın neden kadınları odağına oturttuğu sorusu ise projenin internet sitesinde şöyle yanıt buluyor: "Enerji ve su kaynaklarının tüketiminde rol oynayan en önemli tüketici gruplarından biri ailedir. Isınma, aydınlatma, temizlik, kişisel bakım gibi faaliyetlerin yürütülmesinde aileler büyük ölçüde enerji tüketmektedirler. Ailede günlük faaliyetlerin sürdürülmesinde ve tüketiminde karar verici kişi olarak ise kadınların önemli bir rolü bulunmaktadır."

Konuyla ilgili olarak İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin'in yanıtlaması istemiyle Şubat ayının başında bir soru önergesi verdi. Soru önergesinde; kampanyanın enerji tasarrufunu sağlamaktan uzak olduğu ve aynı zamanda toplumsal cinsiyet rollerini pekiştirdiği için de kadın örgütlerince eleştirildiği vurgulandı. "Kampanya ile kadınlar 'enerji hanım' bir başka deyişle 'ev kölesi' olarak gösterilerek, cinsiyet eşitsizliğini en ağır şekilde yaşadığımız toplumda bu eşitsizlik devlet tarafından desteklenmiş olmaktadır" denilmektedir. Tuncel, bu amaçla, Bakanın yanıtlaması için, "Bakanlığınızın temel amaçlarından birinin 'kadın-erkek eşitsizliğiyle mücadele etmek' olması gerekirken ev işlerini kadın işleri olarak gösteren kampanyanızın geleneksel cinsiyet rollerini pekiştirdiğini düşünüyor musunuz? Bakanlığınız toplumsal cinsiyet rollerini nasıl tanımlamaktadır?" ve "Bu reklam spotunun yayından kaldırılarak yeniden kadın-erkek eşitliği perspektifiyle sunmayı düşünüyor musunuz?" sorularını yöneltti.

Bakım Sigortası ve Çocuk Parası

Dışı seni içi beni yakar

fatma şenden

Hep söyleyegeliyoruz. Kadınlar evde öncelikle çocukların, daha sonra yaşlıların ve varsa özürülülerin bakımını üstleniyorlar. Bakım işleri hep kadınların "sırtında bir yük"e dönüşüyor diye. Bu nedenle eğitimini ve iş yaşamını yarıda bırakmak zorunda kalan kadınlar oluyor.

Daha önce "bakım sigortası"ni gündeme getiren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, çalışan kadınların doğum izninin 24 haftaya çıkarılması, kadınlar için kısmi zamanlı, "esnek" çalışma koşulları, çocuk parası gibi uygulamalara dair çalışmalar yaptığını duyurdu.

Söylemde, "demografik" olarak yaşlanan bir toplum olduğumuzdan, genç nüfusun artması gerektiğinden dem vuruluyor. Toplumun yaşlanması meselesine yalnızca bir pencereden bakamazsınız. "Genç nüfus oranı artmalı, öyleyse çocuk parası vererek doğumu teşvik edelim" mantığı yanlış bir mantıktır. Siz yaşlı insanların sosyal güvenliğini, refahını, emekliliğini güvence altına alıp insan onuruna yaraşır yaşam koşulları sağlamazsanız, refah düzeyi düşük, yoksul, ancak nüfusu yüksek bir toplum yaratırsınız. Bu toplumdaki yoksulluğun yükünü de esas olarak kadınlara yıkarsınız. Bu yük emekçi kadınlara yüklenemez.

Örneğin, Almanya'da "bakım sigortası" yirmi yıla yakın (1995), "çocuk parası" (Kindergeld) ise yetmiş yılı aşkın (1936) bir süredir uygulanmaktadır. Önemli bir sigorta hakkıdır aynı zamanda.

Bakım sigortası, ancak bakım işine "kamusal" bir görev olarak bakıldığı takdirde bir anlam taşır. Her yurttaşın öncelikle toplumsal olarak ve kamusal olarak muhtaç duruma düştüğünde bakım görme hakkı vardır; olmalıdır. Ancak, bunun için kamu tarafından düzenlenmiş sağlık hizmeti alma, gerektiğinde yaşlı bakım yurtlarında barınma hakkı, gerekli parasal yardımı alma hakkı bulunuyor.

Böylesi bir sigorta, toplumun bütününe üstlenmesi gereken bir bakım sorununda, kadınlar bakıma muhtaçlara "evde" baksın diye getirilmemelidir. Yakınlarına kendisine bakılsın diye bakım parası verilmesi de bir önlem, ancak ikincil bir önlemdir.

Çünkü, bakım hizmetleri parasal boyutla sınırlı değildir; bu hizmetin sosyal, psikolojik, insani boyutları da göz önüne alınmalıdır.

Kadın hareketinin AKP'nin şu anda uygulamak istediği politikaya ilişkin haklı kaygıları var.

Kadına kürtajı yasaklamaya kalk, üç de yetmez beş çocuk yap diye dayat. Ardından, "çocuk parası" ile çocuk doğurmayı teşvik et, kadınlar için emeklilik yaşının düşürülmesini gündeme getir. Bu durum; kadınların tam istihdama sokulmamasından, esnek ve ucuz işgücü olarak çalıştırılmasından ve gerektiğinde eve hapsedilmek üzere gerekli "ortamın" sağlanmasından başka bir amaca hizmet etmez.

Oysa, "çocuk parası"na ilkesel olarak karşı değilim, bir sosyal sigorta hakkı olarak ebeveynlerin temel haklarından biri olarak görüyorum. Kaldı ki, örneğin başta kamu çalışanları bugün "çocuk yardımı" adı altında zaten bir nevi çocuk parası almaktadır.

Ancak, çocuk bakımı, tıpkı muhtaçların bakımı gibi salt parasal boyutuyla ele alınamaz. Bu, sosyal bir devletin, bütün yurttaşlarına parasız eğitim, parasız sağlık, ulaşım sağlama ve kira yardımı yapması gibi bir bütünsellik içinde ele alınmalıdır.

Bu nedenle, belirttiğim gibi, kadınların, "kadınlara tam istihdam" ve "kadın işsizliğinin önüne geçilmesi" gibi sorunları ortadayken yukarıda saydığımız gerekçelerle bu tür uygulamaların getirilmek istenmesi, kadın hareketinin endişelerini haklı çıkarıyor.

Bu vesileyle bütün kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlarım.

Önce duvarlarda yükselir devrimin sesleri

İletişim Yayınları, grafik tasarımcı Yılmaz Aysan'ın "Afişe Çıkmak 1963-1980: Solun Görsel Serüveni" isimli kitabı ile 30. yılını kutluyor. Kitaptaki görsel ürünler Tophane Tütün Deposu'nda, 8 Şubat-23 Mart tarihleri arasında gözler önüne seriliyor.

Abidin Dino, Orhan Taylan, Sadık Karamustafa, Selçuk Demirel gibi görsel sanatçıların yanı sıra ODTÜ Devrimci Afiş Atölyesi'nin eserlerine de yer verilen kitap ve sergi Türkiye'deki devrimci mücadelenin yükseliş dönemindeki görsel şenliği meraklılarıyla paylaşıyor.

Selçuk Demirel "Gecenin bir vaktinde elde bir tutkal kovası, geniş ağızlı bir fırça, koltuğunun altında bir tomar afişle uygun duvar ve tahta paravanalar üzerine afiş yapıştırmak için çıkılan yolculuğa 'afişe çıkmak' deniyordu. Her zaman polise yakalanmak, mahalle delikanlılarının ya da esnafın şiddetine maruz kalmak, karşı görüş-tekiler tarafından kurşunlanmak riski olan bir yolculuktu bu" sözleriyle tanımlıyor Türkiye'nin politik tarihi boyunca her kuşak devrimcinin başından geçen ve bugün "afişleme" olarak tanımlanan afişe çıkmayı.

Devrimle-cennet aynı anlamdaydı
Emre Senan ise "Ben de o dönemde her şeyi yapmaya soyunuyordum; uykusuz, aç-biilaç, beş parasız... Ancak böyle bir siyasi şenlik de kaçmazdı doğrusu. Her şeyiyle müthiş yaratıcı bir dönemdi" diyerek afiş yapanların aynı zamanda afişe çıkanlar olduğunu dile getiriyor.

Demirel de dönemi şöyle anlatıyor. "Devrimle-cennet aşağı yukarı aynı anlamdaydı. 80 darbesinin hazırlık çalışmalarının bir parçasıydı yaşadıklarımız."

"Solun hemen hemen bütün kesimlerinden örnekler var"
Yılmaz Aysan dönemin devrimci mücadelesi açısından çok yaratıcı ve hareketli bir dönem olduğunu belirterek serginin çok çeşitli siyasal unsurların eserlerinden derlendiğini vurguluyor. Aysan "Burada hemen hemen kendini sol olarak gören bütün kuruluşlardan örnekler var. Doğru ya da yanlış söylüyorlar gibi bir ayırım yapmak bugün için aşılması gereken bir durum. Ortada total olarak bir çaba var" diyor.

Vivian Maier, gizlenmeyi seçmiş bir fotoğrafçının öyküsü

John Maloof, elindeki 100 bin negatif film, 3000 baskı, yüzlerce banyo bile edilmemiş film makarasının sahibini umutsuzca Google'da arayıp, ölüm ilanını bulduğunda Vivian Maier öleli henüz 3 gün olmuştu. Peki, kimdi Vivian Maier?

John Maloof, Chicago'daki komşuluk ilişkileri üzerine hazırladığı bir kitapla ilgili olarak çalışırken, 1950 - 1960'lerden kalma fotoğraflar bulmak amacıyla bir müzayededen bir kutu fotoğraf alır. Fotoğrafla ilgisi olmamasına rağmen, bu fotoğrafların "başka" olduğunu anlamakta gecikmez. Müzayedede salonunu arayıp, fotoğrafların sahibine ulaşmaya çalışır. Ama yaşlı ve hasta bir kadına ait oldukları, eşyalarını tuttuğu deponun kirasını ödeyemediği için tümünün satılığa çıktığı dışında bir şey öğrenemez. Bu arada, başkaları da aynı depodan çıkan eşyaların bir kısmını almıştır. Sonunda Maloof, 10 bin fotoğraf negatifini, 3 bin basılı fotoğrafı, yüzlerce makara filmi, ev yapımı sinema filmlerini, fotoğrafları çekerken kaydedilmiş röportajların ses teyplerini, fotoğraf makinelerini, dokümanlarını toplamayı başarır.

İlk kutuyu bulduktan bir yıl sonra, Maloof bir şey fark eder; fotoğraf kurtularından birinin üzerinde kalemle yazılmış bir isim: Vivian Maier.

Maier fotoğraflarında, Chicago'nun ahalisi alışveriş yaparken, sohbet ederken görülür. Asıl ilgi çeken de 1950'lerin zengin Amerika'sının sınırlarındaki insanlar: çocuklar, siyah hizmetçiler, uyuyakalmış evsizler, merdiven önündeki mahalleliler.

Özgür ve gururlu
Maloof, Google'da Maier'ı aramaya başladığında üzücü bir ilanla karşılaşır. Birkaç gün önce *Chicago Tribune* gazetesine verilen cenaze taziyesinde; "Vivian Maier, gururlu Fransalı ve son 50 yıldır Chicago sakini huzur içinde pazartesi günü öldü. John, Lane ve Matthew'un ikinci annesi. Onu bilen herkesin hayatına sihirli bir şekilde dokunan özgür ruh... Sinema eleştirmeni ve sıra dışı fotoğrafçı."

İlanı veren ve bugün Vivian Maier'ın hikâyesinin çözülmesinde en büyük katkıyı sağlayan, zamanında dadılık yaptığı 3 erkek kardeşir.

Vivian Maier 1926'da Newyork'ta doğmuş ama sonra annesiyle Fransa'ya geri dönmüş. 25 yaşında Amerika'ya geldikten sonra tezgâhtarlık yapmış, İngilizcesini geliştirmek için bol bol tiyatro izlemiş. Sonra da dadılık yapmaya başlamış. 14 yıl boyunca dadılık yaptığı Gensburglar Vivian Maier'ı, onları şehirde gezdiren, boynunda sürekli fotoğraf makinesi taşıyan ama çektiklerini kimseye göstermeyen, film eleştirmekten ve evde film çekmekten hoşlanan, ayrıca etraflarında olan bitenle ilgili algılarını açmaya çalışan biri olarak anıyorlar.

Mesela, bir gün çocuklardan biri tren penceresinden dışarıda ipe asılmış çamaşırları görüp, heyecanla Maier'a gösterdiğinde, "Herkesin evinde çamaşır makinesi ya da kurutucu olduğunu mu düşünüyorsun?" diyerek bir parça tersliyor onu. Sonra da olayı çocukların annesine de anlatıyor.

Fakirlik onun için bir yaşam biçimiymiş ve bununla gurur duyuyormuş. Fotoğraf çekmeyi asla ticari bir amaç için yapmamış. Vivian Maier çektiği fotoğrafları o kadar çok seviyormüş ki, bunlardan birini almak isteyen kişi onları onun kadar sevebilmeliymiş.

Yaşı ilerleyip çalışamayacak hâle gelince, Gensburglar ona bir daire alıp, masraflarını karşılamışlar. Para hariç her şeyi biriktiren Maier'ın bir evi ya da yatırımı yok.

Vivian Maier neden bu kadar önemli?
Maier'ın 1930 nüfus sayımında annesiyle, New Jersey'de yaşayan fotoğraf sanatçısı Jeanne Bertrand'ın evinde sayılmasının dışında fotoğrafla ilişkisinin nasıl başladığı bilinmiyor.

Gerçekten olağanüstü bir fotoğraf yakalama yeteneği var. Bunu da dijital teknolojiyle değil, Rolliflex makinasıyla film üzerinde yapıyor.

Asla fotoğraf çekmekten vazgeçmiyor. Sokağa çıkıp, insanlarla konuşuyor ve onların fotoğraflarını çekiyor.

Vivian Maier, sokakta fotoğraf çekmek istendiğinde karşılaşılabilecek "özel hayata müdahale algısı"na da kırılabilir. Fotoğraflarına bakınca anlaşılacağı gibi, insanlara yakın. Ömründe belki de ilk ve son kez fotoğraf makinası görmüş insanların fotoğraflarını çekmiş. Onlarla konuşup seslerini kaydetmiş. Bir dönemi en saf hâliyle yakalamış ve bunu da sadece kendine saklamış.

Eşyalarının arasından çıkan ses bantlarından birinde, yaşlı bir kadınla yaptığı röportajda "Sanırım hiçbir şey sonsuza kadar sürmeyecek" diyor Maier. "Diğer insanlar için yer açmalıyız. Bu bir çark -binersin, sonuna kadar gidersin, ve böyle devam eder, ve başka biri kendi yerini alır. Güneşin altında yeni hiçbir şey yok."

Sanat tüketim nesnesi değil
Bizi etkilemesinin bir sebebi de dünyanın teknoloji sayesinde geçirdiği

dönüşüm. Hepimiz, sanal ağlara bağlıyız. Her yaptığımızı fotoğraflıyor, sosyal medyada yayınlıyoruz. Eğer birileri bizi görmüyorsa, bilmiyorsa, paylaşmıyorsak yokuz.

Belki Maier 1900'lerin başında yaşasaydı ve 1950'lerde tamamen aynı şekilde keşfedilseydi, parlak ama bilinmeyen, münzevi bir insan olarak yapıtları büyük salonlarda sergilenecek, zamanında kıymeti bilinmemiş bir sanatçı olarak anılacak, keşfi tamamlanmış olacaktı.

Şimdiyse durum farklı. Son 15 yıla kadar fotoğraf çekmek bir hobi, bir gönül meselesi, hayatı algılayış biçimiydi. Fotoğraf üretilen, üzerinde emek harcanılan bir şeydi. Belki de bir tabuydu. Ama şimdi herkesin gerçekleştirebildiği, paylaşılan ve ne amaçla çekilmiş olursa olsun, başkalarının görülmeden bir anlamı olmayan değersiz bir meta. Yanlış anlaşılmasın, onu değerlendiren şey, herkesin fotoğraf çekebilmesi değil, tüketim şekli.

Maier, bugün bize tamamen yabancı olan şeyi yaptı, çektiği binlerce kareyi kendine sakladı. Bunu neden böyle yaptığını bence şu cümle açıklıyor "Fotoğraflarını isteyen kişinin, onun istediğinden daha çok istemesi gerekiyordu. O, yaptığı her şeyi sevdi." Fotoğraflarını basmak, satmak ve hatta başkalarına göstermek aklının ucundan bile geçmemiş olabilir.

John Maloof ise Maier'ın yaşam biçimine, dünyaya bakışına ters bir şey yaptı ve onun çektiği fotoğrafları ortaya çıkararak, tüm insanlığın Maier'dan haberdar olmasını sağladı.

Maloof da, onun hakkında şunları söylüyor; "Onun fotoğraflarına baktım ve fotoğraf hakkında çok şey öğrendim, iyi fotoğraf çekmenin ne kadar zor bir iş olduğunu öğrendim. Onun özel olduğunu düşündüm, başkaları neden bilmesin ki? Fotoğrafları çok canlı, hayat dolu. Vivian'a, zamanının en önemli fotoğrafçılarından olduğunun kabul edilmesini sağlamayı borçluyum. Vivian hakkında daha fazla bilgi edindikçe, daha fazla büyüleniyorum; aykırı biri, son derece zeki ve yeteneği harikulade. Bunu dünyayla paylaştıkça büyük bir tatmin duyuyorum."

Maloof, kuşkusuz eline geçirdiği bu inanılmaz fotoğrafları parça parça satabilirdi. Bunun yerine, fotoğrafları bugünün en geçerli mecrasına, internete aktardı.

E. Berre Gümüş

Ağır işlerde çalışma yaşı 16!

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, 21 Şubat'ta çocuk ve gençlerin çalışma usullerini düzenleyen yönetmeliği değiştirerek, ağır işlerde çalışma yaşını 16'ya indirdi. Düzenleme Resmî Gazete'de yayınlanan değişiklikle hayata geçti. Bakanlık eski düzenlemedeki "ağır ve tehlikeli iş" tanımını kaldırdı. "Çocuk ve genç işçilerin çalıştırılmayacakları işler" başlıklı listeyi de, "16 yaşını doldurmuş fakat 18 yaşını bitirmemiş genç işçilerin çalıştırılabilecekleri işler" şeklinde değiştirdi. Kiremit, tuğla ve ateş tuğlası işleri ile parafin ve plastik imalatı, selüloz üretimi o işler arasında yer aldı.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü DİSK-AR Müdürü Dr. Serkan Öngel hükümetin yaptığı son yönetmelik değişikliğinin 16-18 yaş arası genç sömürsünden daha fazla yararlanmak isteğinin bir ifadesi olarak ele alınabileceğini söyledi. 16-18 yaş arası için asgari ücretin düşürülmesinin de gündemde olduğunu hatırlatan Serkan Öngel, ağır ve tehlikeli işler yönetmeliğinde yer alan ve yeni yönetmelikle birlikte gündemden kalkan noktalara da dikkat çekti. Buna ek olarak, yasada "çalıştığı işle ilgili mesleki eğitim almamış işçiler" için de ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılmaz hükmünün olduğunu ve bunun fiili olarak kalkmış görüldüğünü ifade etti ve ekledi: "Yine kadınların ağır işlerde çalıştırılması ile ilgili sınırlandırmalar vardı. Kadın işçilerin özel günleri için bir hüküm vardı. Bunlar da kalkmış oldu."

Bu düzenlemenin 4+4+4 kesintili eğitimin uygulamaya konulmasından sonra yapılması, yasanın temel amacı hakkında ipuçları veriyor. Yoksulluk Türkiye'nin en yakıcı sorunlarından biri. Hâl böyle olunca çocuklar için çalışma yaşamına açılan kapı daha da aralanıyor. Çocuklar çalışmak zorunda bırakılıyor, aileler maddi yokluklar nedeniyle bu duruma göz yummak zorunda kalıyor. Eğitim, kesintili hâle getirilmesiyle, çocukların çalışması önündeki engel olmaktan çıkıyor. Daha da kötüsü, çocuklar yetişkinlere göre daha ucuza çalıştırılabilen "canlı türü(!)" olduğundan, patronların iştahını kabartıyor. Sonuç olarak bu düzenlemeyle birlikte, yüz binlerce çocuk ve genç -18 yaş altı bireyler her koşulda çocuk kabul edilirken, konu işgücü olduğunda 'genç' olarak tanımlanıyor, bu da düşündürücü!- işçinin ağır işlerde çalıştırılmasının, sömürü düzeninin çarkları arasında ezilmeye mahkûm edilmesinin önü 'yasal' olarak da açılmış oldu.

'Dönüşen Üniversite Yükselen Mücadele'

Yeni YÖK yasa tasarısına, eğitimdeki neoliberal dönüşüme karşı Eğitim-Sen "Dönüşen Üniversite Yükselen Mücadele" konferansı gerçekleştirdi.

Türkiye ve dünyada eğitimde gerçekleştirilmeye çalışılan neoliberal politikalar ve buna karşı verilen mücadelelerin tartışıldığı konferans 23 Şubat'ta Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü ATAUM Konferans Salonu'nda yapıldı.

Düzenin sendikası olmayacağız
Eğitim-Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız açılış konuşmasında, AKP'nin yaratmak istediği düzene ve bu düzende kamu emekçilerinin sendikası KESK'e yüklenen anlama da değinerek, "Yaratılmak istenen düzenin sendikası olmayacağıımızın anlaşılabilmesi için KESK'in kuruluşuna, tüm baskı ve yasaklara rağmen dimdik ayakta duruşuna bakılması yeterlidir" dedi.

Avrupa deneyimleri

İlk oturumda Avrupa'da üniversitelerin dönüşümü ve mücadele deneyimleri ele alındı.

İngiltere'nin neoliberalizmi benimsemesinin ardından eğitimin de küresel rekabetin ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden düzenlendiği, üniversitelerin ürettikleri bilgiden daha değerli birer ticarethane olarak tanımlandığı, yeni üniversitenin becerikli işgücü yetiştirmeden başka bir amacının kalmadığı, bağımsız üniversite fikrinin ortadan kaldırıldığı vurgulandı.

Yunanistan'da anayasadan "Yükseköğretim yalnızca devletin sorumluluğundadır" ifadesinin çıkartıldığı belirtildi. Bu adımın ardından

kitapların değiştirildiği, öğrenci hareketinin örgütlenme ve eyleme geçme haklarına saldırıldığı, akademide hak gasplarının yaşandığı; yükseköğretimin iş dünyasının çıkarına uygun olarak yeniden şekillendirildiği anlatıldı. Hakını aramayan 'becerikli' insan yaratmak isteyen hükümete öğrencilerin yanı sıra kamu emekçilerinin de karşı çıkmaya başladığı dile getirildi.

İspanya'da yükseköğretimdeki neoliberal dönüşümünün 1999'da Bologna Süreci'ne dahil olarak başladığına, 2011-2012 döneminde ise yeni uygulamalarla yoksul ve sabit gelirli öğrencilerin üniversiteye gitmesinde ciddi sıkıntılar yaşandığına; bunun üzerine üniversite mücadelesinde ciddi bir artışın meydana geldiğine değinildi.

Bu dönüşüme hep birlikte karşı koyulursa üniversitelerde daha eşitlikçi ve demokratik bir düzen yaratılabileceği belirtildi.

Mücadele sisteme karşı ve sınıfsal olmalı

Türkiye'de yükseköğretim dönüşümü ve mücadele deneyimlerinin ele alındığı ikinci oturumda Özgür Müftüoğlu, "Sistem kendisini bilim üzerinden temize çıkarmaya çalışıyor; bu nedenle mücadele sisteme karşı ve sınıfsal karakterli olmalıdır" dedi. Bilginin toplum için su-

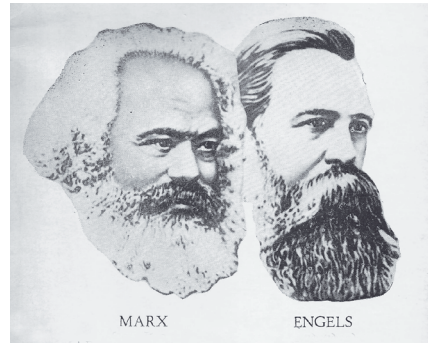
nulması gerektiğini savunanların üniversitenin durumunu toplumun dışında tartışamayacağını dile getirdi.

Deniz Yıldırım Avrupa'daki yükseköğretim dönüşümü ile Türkiye'deki dönüşümün benzerliklerine dikkat çekti ve Türkiye'deki dönüşüme karşı mücadelenin uluslararası mücadele ile birleştirilmesi gerektiğini söyledi. Eğitim yoluyla sınıf atlama arzularının karşılanmayacağı bir geleceğe doğru gittiğimizi ifade etti.

Ali Gökmen, ODTÜ direnişinin tüm üniversitelerden yükselmesi gereken mücadele olduğunu dile getirdi. Gökmen, direnişin en önemli yanının tüm üniversite bileşenlerinin birlikte karar aldığı ve kendi sözünü söylediği mücadeleyi geliştirmesi olduğunu söyledi.

İTÜ'lü asistanlardan Aykut Kılıç, 50/d mücadelesinin güvencesizleştirilmeye karşı geliştirilen mücadelenin üniversite ayağı olduğunu, istihdamda güvencesizleştirmeye karşı çıkışın anti-kapitalist nitelik taşıdığını, mücadelenin tüm üniversite bileşenleriyle ortaklaştırılması gerektiğini belirtti.

Manifestoya tedbir koma pek durmaz!

YÖK yine rezaletle karşımızda. YÖK, Kocaeli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekan Yardımcısı Seydi Çelik hakkında Komünist Manifesto'ya derste yer verdiği için soruşturma başlattı.

Öğrencilere açılan temelsiz soruşturmalara alışık olduğumuz üniversitelerde öğretim üyeleri üzerindeki baskı da artıyor. Yasal kitapların okutulması, düşüncelerin tartışılması suç sayılarak soruşturuluyor. Seydi Çelik'in öğrencilerine "Komünist Manifesto" hakkında ödev vermesi ve dersinde kapitalizmi eleştiren filmler izletmesi soruşturma konusu oldu. Bölümde okuyan bir öğrencisinin Çelik'i şikayet etmesi üzerine YÖK konu hakkında soruşturma başlattı.

"Sadece bilgilendirme istedik!"

YÖK, konuyla ilgili olarak "YÖK,

bu tür durumlarda üniversite dışında herhangi akademisyen ya da kişiyi muhatap alarak işlem tesis etmez, üniversitesi üzerinden işlem tesis edilir. Herhangi bir vatandaş, öğrenci veya öğretim üyelerinden gelen şikayetlerin, muhatap akademisyene görüş sorulması ya da dosya hakkında bilirkişi tayin edilmesi gibi durum da söz konusu değildir" dese de Çelik hakkında bir inceleme, araştırma yapıldığını da gizlemedi.

Sussan olmuyor susmasan olmaz

Seydi Çelik de öğrencilerine, sözlerini "Hâkim Bey" adlı şarkı ile noktalayan e-posta yollayarak soruşturmaya tepkisini ortaya koydu.

"Sevgili öğrencilerim, Sizlerde bir farkındalık yaratmak için gece gündüz uğraştığımı biliyorsunuz. Bilen, araştıran ve sorgulayan bireyler yetiştirmek ve dolayısıyla daha özgür ve daha demokratik bir Türkiye yaratmak sevdamdan vazgeçmem mümkün değil. Beni seven öğrencilerim bu çabalarımın başıma bir iş açacağından endişe eder dururlar. Ben de onlara hep bir şarkının mısrasıyla seslenirim: "Dillerimi hâkim bey bağlasan durmaz"... Beni ve üniversite kavramı-

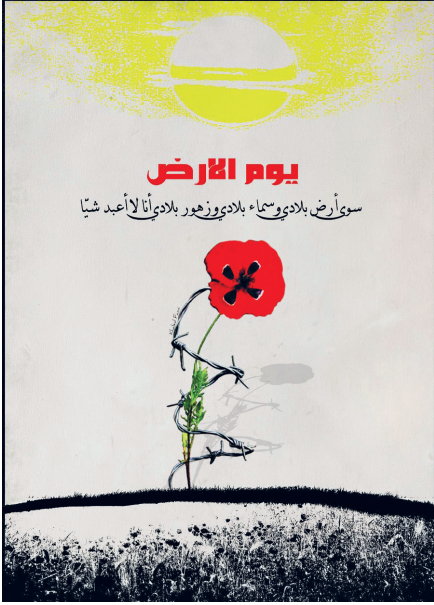
nın ne olduğunu anlayan yüzlerce öğrencim oldu. Hepsini bu vatana kazandırdığım için mutluyum. Ancak hâlâ sbky bölümünde beni, bilimi, özgürlüğü anlamayan ortaçağ öğrencileri var ki beni YÖK'e şikayet etmişler. Hiç üzülmedim, bunu bekliyordum her zaman, beni üzen YÖK'ün bu şikayeti ciddiye alması; geldiğimiz demokrasi ortamı işte bu dedirtiyor. Suçlama şu: sizlere yasadışı olmayan, piyasada satılan "Komünist Manifesto" kitabını ödev kapsamında okutmam. Ben Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde bütün siyasi fikirlerin tartışıldığını düşünüyordum, demek YÖK öyle düşünmüyormuş. Utandım. Bilim adına, özgür üniversite adına utandım. Kendim için değil ama gelecek adına üzüldüm, sizler için üzüldüm sevgili öğrencilerim. Ödevlerinde "kırmızı hapı" içen öğrencilerimin fazlalığı benim tek tesellim, onlar beni anlayacak ve destekleyeceklerdir. Sizlere aynı şarkının diğer mısralarıyla veda ediyorum:

Sussan olmuyor susmasan olmaz
Dil dursa hâkim bey tende can durmaz
Yazsan olmuyor yazmasan olmaz
Kaleme tedbir koma pek durmaz

Hoşçakalın..."

Filistin'i unutma unutturma!

Yaklaşık 40 yıl kadar önce İsrail Filistin'in Celile bölgesinin büyük bölümünü işgal etti. Güvenlik gerekçesiyle meşrulaştırmaya çalışılan işgal sonucunda Filistinliler evlerinden kovularak yerlerine İsraili silahlı yerleşimciler yerleştirildi.

Filistin halkı ise 30 Mart 1976 günü İsrail'in Yahudileştirme politikalarını ve işgali protesto etmek için geniş katılımlı bir genel grev düzenledi. Nerdeyse bütün Filistin halkının tek yumruk olduğunu görüp çekinen İsrail, o günü bir kan gölüne çevirerek 6 Filistinliyi öldürmüş, yüzlerce-sini de yaralamış veya tutuklamıştı. O gün bu gündür 30 Mart "Filistin toprak günü" olarak anılmaktadır.

30 Mart İsrail'de yaşayan Filistinlilerin ayrımcılığa karşı eşitlik, işgal bölgesinde yaşayan Filistinlilerin işgalden kurtuluş, özerk bölgede yaşayan Filistinlilerin bağımsızlığa kavuşma ve bölünmeye son verme mücadelesinin ortak simgesini oluşturuyor.

Öte yandan 30 Mart "Filistin Toprak Günü" bütün dünyaya önemli bir mesaj daha veriyor: Siyonist sömürgecilerin işgaline uğrayan ve yok edilmek istenen Filistin'i unutma, unutturma!

Kadınların 8 Mart takvimi

* 7-8 Mart'ta tüm dünyada sosyolog Pınar Selek için "Sanatçılar Adalet İstiyor" adıyla "7-8 Mart Sanatın Eylemi" gerçekleşiyor.

* 8 Mart'ta, THY'de direnişi süren havayolu emekçisi kadınlar, herkesi "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü"nde havayolu çalışanı kadınlarla dayanışmaya", Atatürk Havalimanı Dış Hatlar Geliş Terminali'ne bekliyor.

* 8 Mart'ta, Sendikal Güçbirliği Platformu Kadın Koordinasyonu Tuzla Serbest Bölge'de bulunan İSMACO direnişindeki kadın işçileri ziyaret ederek 8 Mart'ı kutluyor.

* 8 Mart'ta kadınlar "8 Mart Feminist Gece Yürüyüşü" için Galatasaray'dan Taksim meydanına yürüyor.

* 8 Mart'ta DİSK, KESK, TTB VE TMMOB'lu kadınlar Şişli Postanesinden tutsak kadınlara kart atacak ve 8 Mart'ın resmî tatil olması talebiyle AKP binasına yürüyecek.

* 9 Mart'ta, Sendikal Güçbirliği Platformu Kadın Koordinasyonu "Kadın Emegi Çalıştayı" düzenliyor.

* 10 Mart'ta İstanbul 8 Mart Kadın Platformu tarafından Kadıköy'de "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" mitingi düzenleniyor.

* 17 Mart'ta İlerici Kadınlar Dayanışma Derneği İKD Beyoğlu'nda "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve İKD'nin Dünü Bugünü" isimli etkinlik düzenliyor.

* 26 Mart'ta Eğitim Sen 3 No'lu Şube tarafından İstanbul Üniversite öğretim üyesi Özgün Akduran ile eğitimci Pınar Altuntaş tarafından "Kadın Emegi, Güvencesizleştirme ve Esnekleştirme" semineri sunulacak.

Chavez dünya halklarının kalbinde yaşayacak

Emperyalizme ve işbirlikçi kapitalizme başkaldırının sembollerinden biri olan Venezuela Devlet Başkanı Hugo Chavez, 5 Mart 2013'te kansere yenilerek hayata gözlerini yumdu.

28 Temmuz 1954'te Sabaneta'da doğan Chavez'in halk tarafından ilk kez tanınması 1992'deki başarısız darbe girişimi ile oldu. Bolivarcılık çizgisini izleyen Chavez, bu darbe girişimi yüzünden iki yıl hapis yattı.

Hapisteyken kurulan Beşinci Cumhuriyet Hareketi'nin liderliğini yaptı ve 1998'deki genel seçimleri kazanarak devlet başkanı oldu. Neo-liberal politikalara karşı çıkarak gelir adaletini sağlamaya çalıştı. Emperyalizme karşı çıkarak ülkesinin bağımsızlığını savundu ve başta madenler olmak üzere sanayinin önemli alanlarında kamulaştırmalara gitti.

"Bolivarcı Devrim" ve "21. yüzyıl sosyalizmi" temel sloganlarını oluşturdu. Beşinci Cumhuriyet Hareketi ise bir birlik partisi hâline dönerek Venezuela Birleşik Sosyalist Partisi PSUV olarak yoluna devam etti. Yabancı tekellerden aldığı toprakları köylülere dağıtarak toprak reformunu gerçekleştirdi. Komünal konseyler ve işçilerin yönettiği kooperatifler kurarak yönetime halkın

katılmasının araçlarını yaratmaya çalıştı.

Uluslararası alanda Latin halklarını emperyalizme karşı birleştirme siyaseti izleyerek bu hedef doğrultusunda önemli başarılar kazandı. Küba ile müttefiklik ilişkisi içinde oldu. Ortadoğu halklarının emperyalizme karşı mücadelesinde yanlarında oldu. Irak, Filistin, Lübnan, Libya, Suriye'ye karşı yürütülen emperyalist müdahale ve işgallere karşı çıktı. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ile dostluk ilişkileri kurdu. Amerikanın en önemli düşmanları arasında yerini aldı.

Hugo Chavez, ilk kez 1998'de seçildiği devlet başkanlığını öldüğü 2012'ye kadar sürdürdü. Dört kez halkın büyük desteği ile devlet başkanlığına seçildi. Anayasayı değiştirdi. İktidarı sırasında 2002'deki iki gün süren Amerikan askerî darbesini halkın sokaklara dökülerek darbeye karşı çıkması ile geri püskürttü.

Hugo Chavez "yoksulların başkanı" olarak emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme karşı duruşuyla; sosyalizme yürüyüşü ile dünya halklarının kalbinde yaşayacak. Onlara umut olmaya devam edecek.

Şemsettin Başkurt'un resimleri sanatseverlerle buluştu

Kadıköy Caddebostan Kültür Merkezi CKM Sanat Galerisi, ressam Şemsettin Başkurt'un "Bir Ustanın Anısına" adlı sergisine ev sahipliği yapıyor.

Şemsettin Başkurt, 30'lu yıllarda Adana'da Yaşar Kemal'in resim öğretmenliğini de yapmış. Yaşar Kemal'in sergiye gelmesi bu anlamda hem bir vefa borcunun ödenmesi, hem de Şemsettin Başkurt'un yaşadığı dönemin resimlerinden yansıyan atmosferin bugünün kuşaklarına nüfuz etmesinde bir köprü olması anlamına geliyordu.

Çok sayıda sanatseveri buluşturan sergiye Yaşar Kemal'in yanı sıra eşi Ayşe Semiha Baban, Kadıköy Belediye Başkanı ile TKP 1920 üyeleri de katıldılar.

Şemsettin Başkurt'un resimleri, torunu Sinan Başkurt'un resimleri bir sandıkta bulmasıyla gün ışığına çıkıyor.

Başkurt'un Adana'da bulunduğu sıralarda, Abidin Dino da orada sürgündeymiş. Abidin Dino'nun Şem-

settin Başkurt'a yazmış olduğu, bugüne kadar korunabilmiş mektupları ikisi arasındaki dostluğu gösteriyor.

Ayrıca, sandığın içerisinden çıkan bir gazetede Kemal Sadık imzasıyla yazılmış köşe yazısı da buluyor, diğer birçok gazete kopyası ve fotoğrafın yanı sıra. Sinan Başkurt bir araştırma yaparak, bu adın Yaşar Kemal'in adı olduğunu öğreniyor. Daha sonra Yaşar Kemal ile irtibata geçiyor ve böylelikle Şemsettin Başkurt'a ait toplam 167 resim sanatseverlerle buluşma olanağına kavuşuyor.

Sanat çevreleri, Başkurt'un resimlerinde "Cezanne sonrası öğretiyeye uygun olgun ve usta bir resim dili ile 'doğadan ve yerinde' yapıldıkları konusunda ortak bir kanıyı paylaşıyor. Mütevazı ve daha çok kendi içine kapalı bir yaşam sürmüş olan Şemsettin Başkurt'un resimlerine hüznün yansıdığı görülüyor. Güneş ışığının ve gölgenin bu kadar başarılı bir şekilde verilmesi ise, ne kadar içine kapanık olsa da, yaşama sıkı sıkıya bağlı olduğunu vurguluyor.